Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 189 (3439)

СУБОТА, 9 жовтня 2004 року

ПАРЛАМЕНСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Працездатність парламенту підтверджують ухвалені закони

Ранкове засідання 8 жовтня

Сесійне засідання традиційно розпочалося з оголошення депутатських запитів та заяв. До різних органів влади цього разу направлено 78 депутатських запитів. Після цього відбувся традиційний обмін заявами між представниками проурядових та опозиційних фракцій. Зокрема, В. Зубанов від імені фракцій «Регіони України» і «Трудова Україна» знову заявив про їх неучасть у голосуванні, оскільки «парламентаризм переживає найганебніший період», а «екстремізм виступаючих не отримує належного відпору головуючого».

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Кошти вкладатимуть у населені пункти глибинки

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин та депутатський десант із представників різних фракцій і груп відвідали з робочою поїздкою Луганську область. У селищі міського типу Біловодськ глава парламенту взяв участь у церемонії відкриття нових будівель районної лікарні та районного суду. Біловодчани зустрічали парламентаріїв із плакатами «Підтримуємо конструктивні сили у Верховній Раді», «За стабільність і порядок в Україні». Відкриваючи новобудову Біловодської районної лікарні, Володимир Литвин відзначив позитивні зрушення у сфері охорони здоров'я, які відбуваються останнім часом. Особливого значення, наголосив він, набуває реконструкція лікарень, амбулаторій і фельдшерсько-акушерських пунктів в українській глибинці — невеличких містечках і селах. В. Литвин повідомив, що Верховна Рада та уряд дійшли згоди щодо збільшення принаймні вдвічі фінансування медицини у наступному році.

Голова Верховної Ради також ознайомився з роботою кінного заводу № 63 у селі Новодеркул та з перебігом реалізації програми підтримки індивідуального житлового будівництва «Власний дім» у селі Данилівка. А в Луганському національному аграрному університеті відбулася зустріч Володимира Литвина з депутатами місцевих рад області усіх рівнів, народними депутатами України від Луганщини та керівниками міст, районів і підприємств регіону.

ФОТОФАКТ

У Києві відбувся показ «Сезони моди-2004», який щороку збирає провідних українських дизайнерів-модельєрів.

На знімку: модель у костюмі українського дизайнера Віктора Анисимова.

Фото УНІАН.

МИСТЕЦТВО НАЛЕЖИТЬ НЕ ТІЛЬКИ БІГБОРДУ

Завтра — День художника

Категорична ленінська формула «Мистецтво повинно належати народу» сьогодні звучить ще категоричніше — «Мистецтво належить бігборду».

Принаймні так воно нині в Україні. Здається, що отих вуличних рекламних щитів-бігбордів у нас більше, ніж живих людей. Ці щити народ влучно прозвав «бігмордами», але їм, мордам, байдуже. Їх же більше! Їх так багато, що жоден великий портретист минулого не міг і мріяти про таку доступність своїх полотен до очей народних. А може, й не хотів би про таке мріяти. Бо мистецтво — річ інтимна, як і кожен акт Творіння.

Але надивишся на оті «бігморди» — й уже не віриться, що десь ще лишилася інтимність творчості, що десь люди ще сповідують старе добре ремесло художника.

Оцей знімок зроблено щойно на відділенні живопису, скульптури, художньої кераміки та дизайну Одеського художньо-театрального училища імені Митрофана Грекова. Тут — майже 250 студентів. У фотокадрі, що перед вами — другокурсники. Поки що серед них немає гучних імен. Та річ і не в іменах, адже художник — лиш олівець у руках Бога. Поки що їхні обличчя, їхні очі — справжніші й живіші за те, що вони малюють. І це дає надію.

Втім, є й доросле мистецтво.

Але про нього читайте на 3-й стор. — «Прощай, розум»?

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Сьогодні — Всесвітній день пошти

Напиши мені, напиши!

Саме цього дня 1874 року укладено Бернську угоду, яка заснувала Всесвітній поштовий союз (ВПС) зі штаб-квартирою у столиці Швейцарської конфедерації — Берні. Ця спеціалізована агенція ООН, об'єднавши 190 країн (Україна стала його членом 1947 року), створила величезну мережу доставки пошти у світі, яку обслуговує п'ятимільйонна армія операторів і листонош.

Але до свята поштовиків причетні ми всі, бо навіть блискавичній електронній пошті не замінити радість від звичайного листа у звичайному конверті.

З'явилася нагода і дітлахам взятися за перо. Адже з сьогоднішнього дня розпочинається конкурс «Лист моєму улюбленому казковому персонажу», назву якого ініціювала пошта Данії у зв'язку з відзначенням 200-річчя від дня народження всесвітньо відомого казкаря Ганса Хрістіана Андерсена.

Твір переможця національного конкурсу буде надіслано в Міжнародне бюро ВПС для участі в заключному турі міжнародного конкурсу. Блискучий зразок індивідуальної творчості має вміщувати не більш як одну тисячу слів. Конверт із позначкою «Конкурс ВПС» слід адресувати філіалу УДППЗ «Укрпошта» за місцем проживання. До послання слід додати копії свідоцтва про народження та довідку з ідентифікаційним номером. 31 січня 2005 року — останній день подання листа на конкурс. Тож дерзайте, юні прихильники епістолярного жанру!

Європейським експертам не вдалось ознайомитися з планами будівництва каналу Дунай—Чорне море заздалегідь

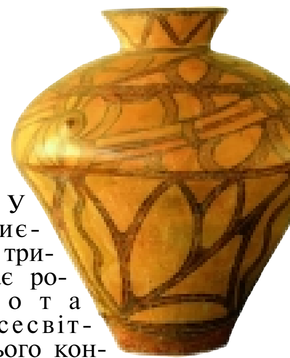
— Першу стадію проекту було завершено до того, як з'явилася можливість вплинути на її проведення, — констатувала представник Єврокомісії, генеральний директор комісії з охорони довкілля Соледад Бланко. Вона очолювала делегацію міжнародних експертів, які на запрошення українського уряду відвідали українську частину дельти Дунаю, зустрілися з місцевою владою і представниками міністерств і відомств, які здійснюють цей проект.

За словами пані Бланко, вона не готова давати будь-які позитивні чи негативні коментарі до проекту. Мовляв, експерти отримали багато документації, яка має бути детально проаналізована. Як повідомляв «ГУ», сусідня Румунія висловила різкий протест проти поглиблення українського гирла Дунаю, внаслідок чого справа отримала міжнародний резонанс. За словами заступника міністра закордонних справ України Ігоря Долгова, разом з міжнародними експертами було визначено додаткові заходи, які дадуть змогу уникнути можливих спекуляцій навколо цієї теми. Незабаром в Україні відбудеться міжнародна конференція, присвячена моніторингу екологічного стану Чорного моря і дельти Дунаю, яка сприятиме створенню системи такого моніторингу. Як повідомила пані Бланко, делегація отримала обіцянку українського уряду, що другу фазу будівництва каналу Дунай—Чорне море буде розпочато лише після відповідних громадських консультацій.

ФОРУМИ

Усе почалося з Трипілля

Історія цивілізації в Україні налічує сім тисячоліть

У Києві триває робота Всесвітнього конгресу «Трипільська цивілізація». У рамках конгресу відбувається наукова дискусія, що відбиває різні думки про походження і досягнення трипільської культури, яка проіснувала майже дві тисячі років, її вплив на світову цивілізацію.

(Закінчення на 2-й стор.).

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 28 вересня 2004 року № 712

Роз'яснення Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей у період проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року

Центральна виборча комісія як постійно діючий колегіальний державний орган, який відповідно до своїх повноважень забезпечує дотримання передбачених Конституцією України та Законом України «Про вибори Президента України» принципів і засад виборчих процедур, передбачених цим Законом, звертається до всіх суб'єктів виборчого процесу з роз'ясненням вимог частини шостої статті 64 Закону України «Про вибори Президента України» щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей у період проведення виборів Президента України 31 жовтня 2004 року.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що у разі встановлення судом фактів надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, що супроводжуються закликами, пропозиціями голосувати чи не голосувати за певного кандидата на пост Президента України або згадуванням його імені, вважається підкупом виборців або членів виборчих комісій кандидатом на пост Президента України, його довіреною особою, посадовою особою партії, яка висунула кандидата на пост Президента України, а також на прохання кандидата або за дорученням кандидата або партії, яка його висунула, — іншою особою, і тягне за собою оголошення попередження кандидату на пост Президента України. Рішення Центральної виборчої комісії про оголошення попередження кандидату на пост Президента України чи партії оприлюднюється в державних засобах масової інформації.

Крім цього, Кримінальним кодексом України передбачена кримінальна відповідальність за перешкоджання насильством, обманом, погрозами, підкупом або іншим чином вільному здійсненню громадянином права обирати і бути обраним Президентом України, порушення таємниці голосування під час проведення виборів та за неправомірне використання виборчих бюлетенів, підлог виборчих документів або неправильний підрахунок голосів чи неправильне оголошення результатів виборів.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори Президента України, підлягають кримінальній, адміністративній та іншій відповідальності в порядку, передбаченому законодавством України.

Секретар Центральної виборчої комісії В. ЗАВАЛЕВСЬКА.

Реактор нового блока Рівненської АЕС виведено на чверть номінальної потужності

ПОЛІТИКА

Працездатність парламенту підтверджують ухвалені закони

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 8 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Олег Зарубінський на це зазначив, що фракція НДП-ПППУ не збирається відмовлятися від роботи парламенту, і закликав надалі не робити заяв від неіснуючої більшості. Сергій Гмиря (КПУ) сказав: якщо сьогодні ухвалюють закони без участі проурядових фракцій, то це чітко свідчить, що постійно діючої більшості немає. Головуючий на засіданні заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк зі свого боку додав, що, незважаючи на неголосування проурядових фракцій, працездатність парламенту підтверджується ухваленими законами та постановами. Зокрема, на попередньому засіданні було ухвалено два закони в цілому, чотири — в першому читанні, один — у третьому, прийнято сім постанов, розглянуто низку інших питань. Після цього парламент перейшов до власне законодавчої роботи.

Валерія Заклунна-Мироненко (КПУ) від імені Комітету ВР з питань культури і духовності представила проект закону «Про концепцію державної політики на 2004—2006 роки». При цьому вона зазначила, що цю концепцію, яка, зокрема, визначає пріоритетні напрями держави в цій галузі, підтримують усі члени комітету. «Якщо у нас є решетилівська вишивка, петриківський розпис, опішнянська кераміка, то очевидно, що це культурне багатство потрібно зберегти», — зазначила Валерія Гаврилівна. Для цього пропонується створювати сприятливе економічне та правове середовище, передбачається розробка низки нормативних актів, які сприятимуть діяльності неприбуткових організацій, що діють у сфері культури.

Під час обговорення депутати наголошували, що саме з культури потрібно було починати будівництво держави. Адже вона, за словами В. Пузакова (КПУ), є «тим конем, який витягує воза». Тому концепція пропонує визнати культурний розвиток пріоритетним напрямом діяльності органів влади. Бо лише культура здатна зупинити насаджуваний «культ урки».

Народні депутати також висловили невдоволення принципом фінансування культури. Як зазначив Володимир Яворівський («Наша Україна»), проект бюджету на наступний рік передбачає лише 20 млн. грн. на весь кінематограф, тоді як цих коштів не вистачить і на один фільм. Станіслав Ніколаєнко (СПУ) запропонував на фінансування культури виділяти визначений відсоток від ВВП, щоб це фінансування було стабільним. За цей закон в цілому проголосував 251 народний депутат.

Також депутати 231 голосом «за» ухвалили закон про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні». Цим законом вносяться зміни до 68 нормативних правових актів. Зокрема, у всіх цих документах словосполучення «місце постійного проживання», «постійне місце проживання» замінюється термінами «місце проживання» або «просто проживання». Термін «прописка» замінюється на «реєстрація». Крім того, ці зміни передбачають, що посвідчення біженця також є підставою для реєстрації місця проживання особи.

Наступне голосування теж було результативним —депутати 226 голосами підтримали проект закону «Про внесення змін до Кримінального кодексу України». Ці зміни передбачають запровадження кримінальної відповідальності за незаконне збирання або використання відомостей, що становлять банківську таємницю. Як зазначив доповідач та один з розробників законопроекту Тарас Довгий, досі за розголошення банківської таємниці передбачено лише адміністративну відповідальність, що не сприяє належному її захисту, тоді як м'якість можливого покарання за її розголошення може завдати значної шкоди не тільки окремим банкам та банківській системі в цілому, а й великій кількості громадян. Свій варіант законопроекту запропонував Кабінет Міністрів, однак під час голосування було підтримано проект, розроблений народними депутатами.

У першому читанні 241 голосом депутати підтримали поданий Леонідом Черновецьким («Наша Україна») законопроект про внесення змін та доповнень до деяких законів України (стосовно приведення законодавства у відповідність до Цивільного кодексу України). Проект передбачає, що обмеження прав клієнта розпоряджатися коштами, які знаходяться на його рахунку, може здійснюватися винятково за рішенням суду. Ще одним законопроектом — про внесення змін до Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» — пропонується заборонити державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації у разі, якщо раніше вже зареєстровано видання зі схожою назвою.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Проблема одна — розуміння її причин різне

Вечірнє засідання 7 жовтня

Версія про вплив нетипових біологічних речовин на погіршення здоров'я Віктора Ющенка лунала в парламентських кулуарах ще з самого ранку. І хоча зі звітом віденських лікарів на кількасот сторінок члени Тимчасової спеціальної комісії не встигли ознайомитися, парламентарії все ж заслухали попередні висновки її голови Володимира Сівковича.

Народний депутат розпочав з того, що його комісія зіткнулася із провокаціями і небажанням деяких парламентаріїв співпрацювати. Він наголосив, що лікарі клініки «Рудольфінерхауз» (до яких був змушений звернутися лідер «Нашої України») поширюють суперечливі дані. Мовляв, діагнозу ще й досі немає, оприлюднюють висновки, а потім їх спростовують.

Посилаючись на думку вітчизняних медиків (один із них — професор Національного медуніверситету), Володимир Сівкович говорив, що, лицевий нерв міг вразити отит. Що хвороба травного тракту могла спричинити розвиток мозкових ускладнень, енцефалопатію і набряк головного мозку.

Отже, нині, резюмував В. Сівкович, немає жодних підстав говорити про замах на життя Віктора Ющенка. Водночас він зазначив, що дослідження також не дають жодних підстав говорити, що у Віктора Ющенка не було зовнішнього впливу на його організм отрутою чи іншою речовиною. І взагалі, додав голова комісії, в особистому листі постраждалий попередив його про кримінальну відповідальність за збирання, використання або поширення конфіденційної інформації щодо його здоров'я. Саме тому подальшу роботу комісії її голова вважає безперспективною.

Однак діаметрально протилежну думку оприлюднив заступник голови Тимчасової слідчої комісії Сергій Шевчук (НДП—ПППУ). Жоден із трьох лікарів, які увійшли до складу комісії, зазначив парламентарій, не дали згоду на поширення звіту комісії. Ющенко має здоровий глузд і ясну свідомість, а віденська клініка не оприлюднювала жодних висновків щодо неможливості отруєння Ющенка.

І нарешті офіційне звернення віденських лікарів (за підписами професора, доктора Циммера, лікаря-спеціаліста анестезіології та інтенсивної медицини, президента клініки «Рудольфінерхауз», і лікаря-спеціаліста із загальної хірургії, професора, доктора Корпана), яке оприлюднив заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко.

(Друкуємо за стенограмою) — Відень, 7 жовтня.

«Панові доктору Віктору Ющенко.

Вельмишановний пане Ющенко!

Ми, нижчезазначені практикуючі лікарі, просимо дозволу звернутися до певних міжнародних організацій за отриманням допомоги, оскільки прийшли до висновку, що клінічна симптоматика та протікання низки захворювань не відповідають перебігу хвороб, відомих у цивільній медицині. Ми дійшли чіткого висновку, що ваше захворювання протікає нетипово, що дає підставу говорити про підозру застосування біологічної зброї.

Виходячи з вищезазначеної ситуації, ми терміново потребуємо допомоги спеціаліста з області бойових засобів та біологічної зброї.

Клінічний перебіг хвороби на цей момент вказує на підозру застосування специфічних речовин, які зазвичай входять до складу біологічної зброї. Ми просимо вашого дозволу на отримання термінової допомоги.

Професор доктор Цимпер, лікар-спеціаліст з анестезіології та інтенсивної медицини, президент клініки «Рудольфінерхауз» і лікар-спеціаліст з загальної хірургії професор доктор Корпан».

На засіданні депутати відправили на повторне перше читання законопроект про зміни до Закону «Про порядок виділення у натурі на місцевості земельних ділянок власникам земельних часток(паїв)», звільнили суддів, у яких закінчився термін перебування на посадах, прийняли за основу зміни до закону про біженців, а також ухвалили проект постанови щодо підтримки соціально-економічного розвитку Вінниці у зв'язку зі 650-річчям її заснування. На відповідні заходи уряд має передбачити у бюджеті наступного року 100 мільйонів гривень.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

«Бути гуманним, чесним, сумлінним»

Ці слова вчора, у День юриста, звучали в Національній академії внутрішніх справ України

551 першокурсник академії присягнув на вірність українському народові. Для підготовки висококваліфікованих кадрів для правоохоронних органів академія має потужну матеріально-технічну та навчально-методичну базу. Тут працюють майже 300 докторів і кандидатів наук.

За свою 80-річну діяльність в академії підготовлено понад 40 тисяч юристів-правоохоронців.

На знімках: ректор академії Ярослав Кондратьєв (праворуч) та Міністр внутрішніх справ Микола Білоконь на церемонії обговорюють проблеми підготовки кадрів; під час складання присяги.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

АРМІЯ

Відлуння «артобстрілів»

Міністр оборони України Олександр Кузьмук днями побував у військових частинах, які дислокуються у Запорізькій області.

— Надзвичайна подія, що сталася на початку травня цього року (йдеться про вибухи на військових складах біля Новобогданівки. — **Авт.**), завдала чимало горя людям, котрі тут мешкають. Збройні сили України в Мелітополі представлені військовими льотчиками. І сьогодні перед вами стоїть завдання: поступово змінити ставлення місцевого населення до армії, — сказав генерал армії Кузьмук, виступаючи у 25-ій авіаційній транспортній бригаді ВПС ЗС України.

На території 275-ої бази збереження артилерійських боєприпасів, розташованій неподалік села Новобогданівка, відбулася робоча нарада за участю представників МО, МНС, МВС та керівників державних підприємств, які безпосередньо займаються утилізацією боєприпасів. У структурі апарату військового відомства вже створено Департамент утилізації, на який покладено всі питання, пов'язані з утилізацією боєприпасів, ракет та інших видів озброєння, а також ракетного палива.

Крім того, Міністерством оборони України спільно з Державним підприємством «Укроборонсервіс» визначено оптимальні та безпечні і для населення, і для екології регіону способи утилізації непридатних боєприпасів. Це, зокрема, їх підривання у спеціальних броньованих спорудах, заморожування, біологічний та механічний способи. Але кожний спосіб утилізації застосовуватиметься з урахуванням особливостей номенклатури боєприпасів, **повідомляє наш кореспондент Ольга ВІТЕР.**

* * *

Учора в урочищі Фурси Білоцерківського району Київської області розпочалася операція зі знешкодження останньої партії — понад 100 авіабомб та снарядів, вилучених напередодні. Впродовж року тут було піднято на поверхню 500 вибухонебезпечних предметів часів Великої Вітчизняної війни. Але не можна з упевненістю гарантувати, що в цій місцевості таким знахідкам настав край. Як повідомив співробітник Управління з питань взаємодії зі ЗМІ та зв'язків з громадськістю МНС України Дмитро Богуславський, у Фурсах в 1943—1944 роках розташовувалися спочатку радянські, потім німецькі склади боєприпасів, які під час відступу, за свідченням фахівців, неправильно висадили в повітря, **повідомляє наш кореспондент Людмила ОПАНАСЕНКО.**

* * *

Тим часом у Донецьку розпочалося слухання справи про вибухи на території військових складів в Артемівську 10 жовтня 2003 року. Як встановило слідство, причиною резонансної трагедії стали несанкціоновані зварювальні роботи, що їх виконували військовослужбовці з метою розкрадання металу. У справі проходять шестеро осіб, а саме: четверо прапорщиків, офіцер і цивільна особа —працівник пункту приймання металобрухту. Про матеріальні претензії заявили 1741 особа — мешканці міста, а також підприємства, які зазнали збитків через вибиті шибки, пошкоджені стіни, вікна і балкони, зруйновані дачні будиночки тощо.

Мешканка Дзержинська Тетяна Гармаш, на момент аварії — 17-річна учениця ПТУ в Артемівську — через травмування осколком руки вісім місяців перебувала у лікарні, а згодом отримала інвалідність. Тепер мати дівчини вимагає компенсації у розмірі 225 тисяч гривень. Загалом суд має розглянути 79 томів кримінальної справи, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

СКАНДАЛ

Колишнього генерала СБУ Валерія Кравченка затримали на кордоні

Представники Служби безпеки України затримали Валерія Кравченка та колишнього консула України в Мюнхені Володимира Цвіля 6 жовтня під час перетину україно-польського кордону на митному переході Корчова—Краковець. Як передає інформагентство УНІАН, В. Цвіля згодом відпустили, а В. Кравченка доставили у слідчий ізолятор Львівського СБУ.

Нагадаємо, В. Кравченко був радником в українському Посольстві в Берліні. А після оприлюднення скандальної заяви про стеження спецслужбами за українськими політиками за кордоном залишився у Німеччині.

Як повідомив на прес-конференції того ж дня В. Цвіль у Львові, В. Кравченко віз до України копії документів, пов'язаних зі справою Георгія Гонгадзе.

Фото Віталія ГРАБАРА (УНІАН).

СПОРТ

У збірної знову важкі іспити

Футбол. Про те, що Отто Рехагель та його команда —збірна Греції — дуже серйозно ставляться до сьогоднішнього матчу проти українців (НСК «Олімпійський», початок о 19.00), свідчить багато фактів. По-перше, греки до Києва прилетіли ще в четвер. А на два свої тренування (стадіони ЦСКА та НСК «Олімпійський») українську пресу не пустили. Рехагеля зрозуміти можна, адже його підопічні у двох стартових поєдинках відбірного циклу ЧС-2006 здобули лише очко.

— Я не очікую від цього поєдинку видовищної гри, —стверджує знаменитий український футболіст і не менш відомий грецький тренер Олег Протасов, — тому що команди прагнутимуть будь-що результату. Відтак —уважно діятимуть в обороні. Адже одна помилка може вирішити долю цього вкрай принципового матчу. Хоча українській збірній треба постаратися максимально скористатися перевагою свого поля...

А грузини, з якими зіграємо в середу у Львові, сьогодні відпочивають.

— Безперечно, маємо певну фору, адже зустріч із чемпіоном Європи забере чимало сил в українців, —каже тренер збірної Грузії французький фахівець Алан Жіресс. — Однак, враховуючи клас і професіоналізм команди Блохіна, не сумніваюся, що нам доведеться нелегко. Для нас завдання-мінімум — нічия. Але від думок про перемогу мої хлопці також не відмовляються.

Я переглядав відеозаписи зустрічей збірної України з данцями й казахами. Команда справила на мене хороше враження. Але не скажу, що український колектив сильніший за турецький, якому в Трабзоні ми не поступилися. Чому б історії не повторитися у Львові?

Хоча грузинські футболісти вміють пристойно відпрацювати в одному матчі й відверто провалити наступний. Тому моя головна мета — організувати індивідуалізм моїх підопічних у рамках колективної гри. Звичайно, чотири очки, які вже маємо, нас тішать. Однак дії підопічних поки що не відповідають моїм вимогам...

В. Б.

Усе почалося з Трипілля

(Початок на 1-й стор.).

А фахівці музейної справи обговорюють проблеми демонстрації величезної культурної спадщини наших предків. Адже знання власної історії піднімає самоповагу і гордість народу. А нам є чим гордитися.

За багато століть до появи в Єгипті пірамід, за тисячі років до Греції і Рима, на території України існувала землеробська цивілізація, що залишила величезну культурну і технологічну спадщину. Досить сказати, що українська традиційна сільська архітектура практично не різниться від будинків, виявлених під час розкопок багатотисячних трипільських поселень. А прекрасна кераміка, виготовлена нашими далекими предками, і сьогодні, через п'ять тисячоліть, уражає уяву досконалістю форм і орнаментів.

У рамках форуму, крім наукових дискусій, відбудуться презентація першої енциклопедії Трипільської цивілізації, каталогу колекції «Платар» і демонстрація фільму «Світло для світу». Учасники зможуть ознайомитися з виставкою трипільських стародавностей із колекції «Платар», відвідати Трипілля і одержати інформацію про останні досягнення в дослідженні трипільської культури, і археологічні, і технічні. Сьогодні українські вчені вже розробили унікальні методи датування знахідок і складання планів поселень без проведення розкопок.

Олег ДЕНИСОВ.

Аеропорт Бориспіль, термінал «D»

Авіакомпанія «АероСвіт» — Українські авіалінії» експлуатує 56 повітряних міжнародних і внутрішніх ліній. Її маршрутна мережа з'єднує Україну із столицями, діловими центрами і курортами 25 країн світу. Компанія має намір і далі збільшувати кількість рейсів і в Міжнародному аеропорту Бориспіль їй стає затісно.

Тому «АероСвіт» починає тут будівництво власного термінала (термінал D) із пропускною здатністю 3,5 млн. пасажирів на рік, вартістю 80 млн. доларів. Учора, в день 10-річчя компанії, відбулася церемонія закладання першого каменя у фундамент нової будівлі. Як повідомив генеральний директор авіакомпанії Григорій Гуртовий, закінчена державна експертиза проекту будівництва, створеного іспанською компанією INECO. Генеральний підрядчик і постачальники устаткування ще визначатимуться: «АероСвіт» розгляне пропозиції шести компаній з Туреччини, Австрії, Угорщини й України. Переможця тендера назвуть найближчим часом.

Фінансування будівництва не менш як на 30 відсотків «АероСвіт» забезпечуватиме з власних коштів. Монтажні роботи — з позикових, як і оплату імпортного устаткування. Кредити нададуть експортно-імпортні банки декількох країн.

Власник термінала — компанія «АероСвіт»-Термінал» —стовідсоткова «дочка» «АероСвіту». Сюди буде переведено весь пасажиропотік компанії. Але вона планує обслуговувати також пасажирів й інших авіаперевізників. Крім зручностей для майбутніх мандрівників, новий термінал створить ще й сотні нових робочих місць. У випробувальну експлуатацію його планують ввести в листопаді 2005-го, в промислову — у березні 2006 року.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Натхнення дарували донеччани

ТВОРЧІ ЗВІТИ ОБЛАСТЕЙ

Організатори творчого звіту майстрів мистецтв та художніх колективів Донеччини, що відбувся в Національному палаці «Україна», назвали його: «Донбас дарує нам натхнення». Передусім така особливість. Нинішній рік на Донеччині оголошено Роком духовності. Голова Донецької облдержадміністрації Анатолій БЛИЗНЮК каже:

— Склався стереотип сприйняття Донеччини як краю вугілля, металу та велетнів важкої промисловості. Все це так. Але Донецький край — це й видатні діячі культури та мистецтва, спортсмени, які принесли славу Україні й здобувають її щоденно...

Щоб наші діти пам'ятали і шанували великі імена минулого, ми повинні плекати сьогоднішні успіхи в розвитку культури та мистецтва, щоб у майбутньому було місце для духовності.

Підтвердженням слів Анатолія Близнюка став творчий звіт Донецької області у рамках Всеукраїнського звіту майстрів мистецтв і художніх колективів.

Висока ритмоенергія краю

Концерт-звіт розпочався «Скіфською сюїтою» (частина №1) гордості краю — Сергія Прокоф'єва, який народився в селі Красному Донецької області. Знаменно, що виконував цей твір академічний симфонічний оркестр обласної філармонії, який носить ім'я цього відомого у всьому світі композитора. Його ім'ям, до речі, названо й Донецьку музичну академію.

Затим звучало чимало музичних творів зарубіжних композиторів — К. Орфа, Т. Хьюгена, Л. Бетховена, К. Сен-Санса, А. Хачатуряна, Дж. Верді та інших. Кілька з них виконували хор і солісти Донецького академічного державного театру опери та балету, який носить ім'я ще одного славного земляка донеччан — Анатолія Солов'яненка (**на знімку вгорі**).

Лауреат міжнародних конурсів Валерій Колесніков.

Що не музичний твір, то ще один переконливий доказ — у цьому краю є кому і вміють виконувати світову музичну класику.

Звичайно, можна сказати: скласти будь-яку концертну програму цій області немає жодних проблем. Адже тут є театр опери та балету, музична академія (колишня консерваторія), академічний український музично-драматичний і російський драматичний, потужна обласна філармонія, цирк, заслужений ансамбль пісні та танцю України «Донбас» і візитна картка Донбасу й України — балетна школа відомого у світі хореографа, а тепер педагога Вадима Писарєва, уроженця Донецька.

(Закінчення на 7-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Європейські ворота Ужгорода

Менш як вісім місяців потрібно було для того, щоб найзахідніший обласний центр України — місто Ужгород — прикрасив суперсучасний, розкішний і зручний залізничний вокзал

Без перебільшення, він став одним із найгарніших вокзалів держави.

Упродовж усього будівництва його інспектував Міністр транспорту і зв'язку Георгій Кірпа. Він зважав на кожну дрібничку, часто вносив свої корективи. Під час однієї з інспекторських поїздок Георгій Кірпа зауважив:

— Ми ускладнили виконання робіт і по фасаду вокзалу, і всередині — в основному в допоміжних залах. За зовнішньою архітектурою він має відповідати закарпатським традиціям, а тому набуде замкового стилю. Щодо внутрішніх приміщень, то стиль їх оформлення буде і сучасний, і класичний — залежно від функцій, які виконуватимуть зали. А загалом Ужгородський має стати найкращим серед вокзалів обласних центрів України.

(Закінчення на 5-й стор.).

За кордоном люблять наше сало і згущене молоко

За останні два роки Черкащина майже на чверть збільшила експорт продукції харчової промисловості до 30-ти країн світу. За даними обласного статуправління, торік за кордон продано продуктів харчування більш як на 31 мільйон доларів США. Перше місце у структурі експорту належить м'ясу та субпродуктам. У 2003 році за межі України було продано 8,5 тисячі тонн свинини та яловичини на суму понад 11 мільйонів доларів. Основний споживач м'яса від черкаських виробників — Російська Федерація.

Молочну продукцію купують Китай, Алжир, Азербайджан, Ізраїль, Саудівська Аравія і, звісно, Росія. Цього року за січень-червень уже продано на експорт 4,5 тисячі тонн молока, сиру, масла, згущеного молока, тоді як за весь 2003 рік — лише 5,3 тисячі тонн молочних виробів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Прощавай, розум?

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

У старому Арсеналі, навпроти Києво-Печерської лаври, відкрито художню виставку «Прощавай, зброє». Її влаштував Благодійний фонд Віктора Пінчука «Сучасне мистецтво в Україні». Це черговий крок Пінчука до створення Музею сучасного мистецтва. Для організаторів проекту важливо, що простір майбутнього музею — саме Арсенал як символ художньої конверсії: музи замість гармат. Тут виставлено роботи майже 70 наших художників 1987—2004 років.

Виставка відкрилася. Скандалу не було. Можливо, якраз сусідство з Лаврою й виручає: виходиш з виставки, бачиш куполи Лаври й думаєш: слава Богу, є ще на цім світі гармонія! Бо наше нове мистецтво, щедро представлене в Арсеналі, агресивно ігнорує гармонію. Це справляє потужно-гнітюче враження. Особливо це шокує тих, хто (на свою голову) ще вірить, що краса врятує світ. Ага, щас! Тут нам показують світ некрасивий, світ облізлий, дегенеративний, трахнутий міллю, тричі пережований і виплюнутий. Коли бачиш серед цього хаосу хоч щось живе (хоча б фото якихось голих сідниць), то радієш так, ніби на Марсі родича побачив! Хоч це сідниці й не Венери Мілоської, а банальної київської пляжниці! Еге ж, саме так: бачиш задницю — й радієш, що впізнав її, бо все інше тут мало надається до звичного осягнення розумом. Це не «Прощавай, зброє!», це — «Прощавай, розум!» Роблю останню спробу пояснити те, що бачив, звичним для себе способом: можливо, це мистецтво, яке втомилося комусь належати? Мистецтво, яке хоче навіки відбити охоту милуватися ним — і при цьому робити життя дедалі паскуднішим? Якщо так — то хай. Якщо я помиляюся — самі підіть на виставку. Ще встигнете, вона закривається 14 жовтня.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

На знімках: Іван Цюпка «Рентген — любительське фото»; Ігор Гусєв «Чайник».

ОТАКОЇ!

Оце так украли!

У Феодосії слідча оперативна група Генеральної прокуратури України розслідує кримінальну справу злочинців, що працювали на Кримській регіональній митниці. Підозрювані в погонах замість того, щоб оберігати державне добро, крали його з таким розмахом, що масштаби поцупленого здивували навіть добре обізнаних з найпідступнішими способами зловживань слідчих Генпрокуратури. Вони повідомили, що вже зібрано докази, які дають підстави вважати: торік з травня по листопад співробітники митного посту «Феодосія» здійснили чотири незаконні фіктивні зловживання з оформлення вантажів цукру, виготовленого з давальницької сировини.

Ці оборудки завдали збитків державі на суму понад 170 мільйонів гривень. Йдеться приблизно про... 1500 вагонів цукру, які пішли наліво.

Зловмисники затримані. Професіонали розшуку з'ясовують, як саме та хто давав зелене світло солодким составам, спрямовуючи їх у «тінь».

Слідство триває. Перевіряють причетність посадових осіб різних рівнів Кримської регіональної митниці. Так звана цукрова справа стосовно кількох співробітників Кримської регіональної митниці має бути найрезонаснішою.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ТЕОРІЇ, ГІПОТЕЗИ, ВЕРСІЇ

Прокляття, якого не було...

Особливе ставлення до смерті та поховання завжди відрізняло людину від тварин. З давніх давен дійшли традиції, що оберігають спокій мертвих і місця їхнього поховання. Згодом навколо стародавнього табу сформувався містичний серпанок, покликаний зупинити людину жадібну або надмірно цікаву. Так виникали повір'я про те, що мерці здатні помститися тим, хто потривожив їхній вічний сон. Протягом останніх двох століть розвиток археології повернув до життя напівзабуті легенди, а численні автори на їхній основі створили нові міфи, що непокоять наш, здавалося б, освічений розум.

Особливо багато містичних історій складено навколо теми Стародавнього Єгипту з його культом мертвих і звичаєм муміфікації. Прокляття мумії... Прокляття фараона... Легенд безліч. Одна з них розповідає про молодого англійського джентльмена Дугласа Мюррея, котрий у 80-х роках XIX століття придбав у Каїрі кришку саркофага жриці верховного бога Амона-Ра. Сама мумія давно зникла, але саркофаг зберігся, і на його кришці було помітно майстерне зображення небіжчиці. Мюррей відіслав раритет на батьківщину, а сам через кілька днів поїхав на полювання. І внаслідок нещасного випадку втратив руку. Пізніше захворіли і померли двоє його друзів.

Сер Дуглас вирішив позбутися зловісного придбання. Він подарував віко саркофага своїй знайомій. Незабаром після цього мати дівчини розбилася, впавши зі сходів, наречений покинув її, свійські тварини померли, а сама вона тяжко занедужала і, відчувши щось недобре, повернула «презент». Мюррей ще раз спробував позбутися кришки. Він вирішив продати її і відіслав до фотостудії, щоб там кришку сфотографували для рекламного оголошення. На знімку проявилося спотворене злістю жіноче обличчя. Чи треба згадувати про те, що фотограф теж помер. Від передозування снодійного.

Врешті-решт власник страшного раритету передав його Британському музею, де він... став причиною ще тринадцяти смертей і геть містичних випадків. Швейцар музею розповідав, що однієї ночі побачив, як від кришки саркофага відокремилося неначе виткане з повітря жовто-зелене зморшкувате зле обличчя... Дійшло до того, що музей вирішив продати жахливий експонат у Нью-Йорк. Навіть домовився про його відправлення на «Титаніку».

Потім ті, хто вірив у прокляття, обвинувачували зловіщасний експонат, що «перетворився» на мумію у ще двох (крім «Титаніка») катастрофах кораблів і загибелі загалом (разом з «Титаніком») 3717 осіб...

...Тоді як віко саркофага нікуди не відправляли. Його взагалі тривожили лише один раз, коли під час Другої світової війни фашисти бомбили Лондон. Решту часу експонат № 25542 зберігався на своєму місці. До речі, це навіть не кришка саркофага, а дерев'яний покров, що його стародавні єгиптяни клали на мумію. Британський музей уже втомився спростовувати потік містичних домислів, стверджуючи, що покров ніколи не був причиною чогось надзвичайного або лиховісного! **Але людям подобається лякати себе...**

Інша мумія стала причиною конфлікту мешканців одного з районів Алтаю з центральною владою Росії. Ця історія знаменна тим, що дебати з області містичних розмов перейшли у сферу офіційної політики. У лютому 2004 року глава Кош-Агацького району Республіки Алтай Ауельхан Джаткамбаєв звернувся до центральних владних структур із проханням про повернення тіл алтайських «принцеси та принца» на місце поховання на плато Укок. «Ми повинні заспокоїти людей і поховати їх, — йдеться в заяві. — У нас два—три рази на тиждень відбуваються підземні поштовхи. Люди вважають, що це триватиме доти, поки дух принцеси не упокоїться з миром».

Річ у тому, що в 1990—1995 роках на Алтаї, у зоні вічної мерзлоти, було виявлено дві мумії, які чудово збереглися. Першу, з подачі журналістів, було охрещено «принцесою», хоча насправді нею за життя не була. Мало того, до алтайців унікальна знахідка, на якій збереглися навіть татуювання, взагалі жодного відношення не має. Так само, як і «принц», котрий насправді був простим воїном. Незважаючи на встановлену приналежність древніх мумій до скіфської пазирицької культури, місцеві шамани і представники влади продовжують твердити, що мумії є священними для алтайців. Заявляють також, що жіноча мумія належить принцесі Кидин, котра завжди шанувалася алтайцями. Гадають, що помста розгніваної принцеси втілюється в підвищену сейсмічну активність.

До речі, останні дослідження, схоже, розвінчали найвідоміший міф про «прокляття фараонів» стосовно, напевно, найзначнішого археологічного відкриття сучасності. Після 80 років, що минули з моменту розкриття могили Тутанхамона, приписувані древньому прокляттю випадки несподіваної смерті причетних до розкриття гробниці знайшли логічне обгрунтування. Мало того, саме існування «прокляття» було спростовано австралійським епідеміологом.

Проаналізувавши хроніку життя всіх людей, на яких мало поширитися «прокляття мумії», лікар Марк Нельсон стверджує, що «немає жодної підстави для заяв про те, що осквернення древньої могили спричинило завчасні смерті випадки».

Прокляття мумії Тутанхамона з'явилося після того, як його могилу було розкрито в листопаді 1922-го британським археологом Говардом Картером. Лорд Карнарвон, котрий фінансував експедицію, незабаром помер від пневмонії. Цю тему порушували кожного разу, коли помирав хтось із учасників експедиції. Серед «жертв» називали навіть дочку Карнарвона, яка померла від старості у 80-их.

Марк Нельсон визначив, що прокляття могло вплинути на присутніх під час розкриття гробниці в 1922 році, а також на тих, хто був присутній у 1926 під час розкриття саркофага або проводив експертизу мумії. Кожна людина, котра брала участь у цих заходах, мала від однієї до чотирьох потенційних можливостей підпасти під вплив «прокляття».

Нельсон відстежив хронологію більшості людей, причетних до цих подій. З'ясувалося, що ті, хто не зазнав впливу прокляття (дружини археологів), жили приблизно на дев'ять років довше, ніж ті, хто був «проклятий». Однак люди, яких нібито «прокляли», були старші десь на 5 років за тих, хто не був «проклятий». Природно, вони померли раніше.

Факт того, що до групи тих, на кого не вплинуло прокляття, склали жінки, котрі взагалі живуть довше за чоловіків, пояснював чотири роки різниці. Виходить, що причин для розмов про «прокляття мумій» немає. Але, навряд чи, логіка спроможна пояснити всі таємниці...

Артем ДМИТРЕНКО.

Прокляття мумії Тутанхамона з'явилося після того, як його могилу було розкрито в листопаді 1922-го британським археологом Говардом Картером

ЗАЯВА фракцій «Наша Україна» та БЮТ у Верховній Раді України

З наближенням дати зміни панівного режиму в Україні брудна війна, яку веде влада проти свого народу, набуває щораз брутальніших форм. У жовтні цей тиск набув безпрецедентних масштабів, коли, немов за командою, зірвалася злива провокаційних сюжетів в електронних засобах масової інформації, а в країні почали поширювати із заздалегідь підготовлених баз багатомільйонні наклади наклепницьких антиющенківських матеріалів.

5 жовтня 2004 року група народних депутатів виявила, що на складі № 56 Експоцентру (колишньої ВДНГ), який належить Державному управлінню справами, знаходиться велика кількість друкованих агітаційних матеріалів провокаційного і наклепницького характеру, спрямованих на очорнення найбільш популярного народного кандидата Віктора Ющенка.

Під час огляду зазначеного складу виявилося, що у ньому зберігалося на цей момент майже 150 тонн різної друкованої продукції. Аналогічні матеріали вже були виявлені в різних регіонах, їх поширювали в потягах за вказівками керівників Укрзалізниці; напередодні їх було виявлено у друкарні «Новий друк». За типом це плакати, листівки, наклейки, газети, футболки. Водночас слід зазначити, що зафіксоване на складі — лише залишки, оскільки основна частина продукції вже вивезена раніше в різні регіони. У нас є ряд фактів, які засвідчують наявність подібного в Донецьку, Львові, Криму та в інших областях.

Друкована продукція частково виготовлялася у Словаччині, про що свідчать наявні в упаковках сертифікати. Футболки агітаційного характеру, з'ясувалося, виготовлено в Угорщині. Проте будь-яких документів, які засвідчували б законність та легальне походження всіх цих матеріалів, зокрема митних декларацій, у керівників складу не виявилося. На запитання щодо накладних на цю продукцію керівник складу відповів: «Які накладні? Ми ж дорослі люди!» Фактично склад Державного управління справами використовується як підпільна перевалочна база для нелегальної (прихованої від оподаткування) та контрабандної продукції.

Більша частина листівок і наклейок не має вихідних даних, які вимагаються Законом «Про вибори Президента України». Вихідні дані інших друкованих матеріалів фальсифіковані — зазначено «липові» друкарні, значно занижено тиражі. Так, листівки-наклейки, на яких зазначено наклад 1000 примірників, запаковані в пачки по 2000; і таких пачок кожного виду на складі було понад 500. Отже, мільйонний тираж занижено в тисячі разів! Орієнтовна вартість виявлених матеріалів становить сотні мільйонів гривень.

Громадяни України, подумайте, скільки коштів влада сподівається витягнути з ваших кишень, якщо сьогодні бездумно витрачає такі суми!

Серед друкованих матеріалів на складі виявлено агітації на підтримку Януковича (із зображенням «народного депутата Верховної Ради України» Р. Богатирьової), до змісту яких не можна мати претензій. Однак зазначений на плакаті тираж занижено (лише за оцінкою наявного на складі) у сотні разів. Решта друкованих матеріалів мають наклепницький характер, спрямовані на пропаганду війни і насильства, розпалення міжетнічної ворожнечі, містять погрози до порушення громадського спокою. Деякі з друкованих матеріалів використовують з цією метою зображення Тараса Шевченка, що є знущанням із національних символів. Автори і замовники цих матеріалів демонструють зневажливе ставлення до інших країн, зокрема до Росії та США. Підкреслимо, що поширення таких матеріалів заборонене Законом «Про вибори Президента України», а наявність таких закликів у програмах кандидатів є підставою для відмови їм у реєстрації. Виявлені факти містять ознаки цілого букета кримінальних злочинів.

Під час огляду та опису наявних на складі незаконних матеріалів були присутні кілька десятків народних депутатів України, які представляють різні фракції як колишньої «більшості», так і опозиції, а також кандидати на пост Президента України О. Базилюк, Р. Козак, О. Омельченко. А тісні «союзницькі» стосунки, які виявилися у «захисника росіян» Базилюка з «націоналістом-бандерівцем» Козаком, засвідчують, що обидва — лише безвольні маріонетки владної кліки.

На склад прибули представники Центральної виборчої комісії — заступник голови Я. Давидович та член комісії М. Ставнійчук. Проте пасивна реакція представників ЦВК показала безпорадність цього найвищого виборчого органу перед таким масштабним порушенням Закону.

Протягом п'яти годин відмовчувалися правоохоронні органи, не реагуючи на прямі звернення народних депутатів України до органів внутрішніх справ та прокуратури. Їх уперте небажання втручатися засвідчує пряму заангажованість влади у масові порушення законодавства. Замість того, щоб охороняти право і Закон, керівники наших «правоохоронців» вже давно прикривають тільки його грубих порушників.

Фракція Блоку Віктора Ющенка, як і наші союзники по виборчій коаліції, вимагає негайного припинення брудних антизаконних методів ведення виборчої кампанії. Безпрецедентність виявленого за своїм характером та масштабом дає підстави вимагати, щоб Тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України у повному складі виїхала на місце і дала офіційну оцінку цим явищам. Ми запрошуємо міжнародних спостерігачів від усіх країн ознайомитися і скласти уявлення про ті неймовірні брутальні методи, які застосовує агонізуюча влада для свого виживання.

Ми вимагаємо негайних пояснень на пленарному засіданні Верховної Ради України керівників Державного управління справами, силових і правоохоронних структур щодо злочинного використання баз державних установ для зберігання і поширення незаконних матеріалів.

Ми вимагаємо невідкладного розгляду цих питань на виїзному засіданні Центральної виборчої комісії на місці виявлення цих матеріалів та перевірки фактів їх оплати відповідними кандидатами із своїх фондів.

Ми вимагаємо персонального звіту перед Верховною Радою України Міністра внутрішніх справ, Генерального прокурора України про вперте нехтування неодноразовими зверненнями народних депутатів України щодо вчинення злочинів.

Ми готові передати Тимчасовій спеціальній комісії Верховної Ради України всі наявні у нас фото-, відеоматеріали, описи та примірники незаконних агітаційних матеріалів, які документально засвідчують вчинені злочини.

Ми вимагаємо від митних органів перевірки законності ввезення з-за кордону виявленої продукції.

Ми вимагаємо від Державної податкової адміністрації перевірки сплати податків за продукцію, приховану через заниження тиражів.

Ми заявляємо: незважаючи на всі потуги, цей режим приречений. Народний кандидат Віктор Ющенко переможе!

Віктор ЮЩЕНКО,
голова фракції «Наша Україна»;
Юлія ТИМОШЕНКО,
голова фракції БЮТ.

ЗАЯВА депутатської фракції політичної партії «Трудова Україна»

У квітні 2004 року Верховна Рада ухвалила Закон України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів». За цей закон віддали свої голоси народні депутати України — члени фракції політичної партії «Трудова Україна».

Нагадаємо, що принциповою відмінністю цього закону від попереднього є запровадження пропорційної системи виборів депутатів міських, районних у містах, районних, обласних рад та депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим. Тобто на чергових виборах депутатів мають обирати за виборчими списками кандидатів від відповідних організацій політичних партій, виборчих блоків у багатомандатному окрузі.

Підтримуючи цей закон, ми насамперед розглядали його як складову частину реформування політичної системи держави. Народні депутати-трудовики послідовно відстоювали і відстоюватимуть необхідність перерозподілу владних повноважень, до того ж по всій вертикалі: від центральних до місцевих органів влади. Для цього ми і пішли на певні компроміси. Однак через деструктивні дії окремих депутатських фракцій питання щодо внесення змін до Конституції України, по суті, заблоковане. Доля політичної реформи на сьогодні залишається невизначеною. Саме тому депутатська фракція політичної партії «Трудова Україна» прийняла рішення — ініціювати внесення змін до Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських і селищних рад, міських голів».

Ми наполягатимемо на поверненні від передбаченої законом пропорційної системи виборів депутатів міських, районних у містах та районних і обласних рад, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим до звичної — мажоритарної системи, за якою виборці обирають безпосередньо депутата по одномандатному виборчому округу.

Такий крок продиктований ще й відсутністю у багатьох регіонах реально діючих структур політичних партій, здатних сьогодні взяти на себе всю повноту відповідальності за розв'язання проблем соціально-економічного розвитку відповідної території.

Законопроекти із зазначеними змінами розроблено депутатами нашої фракції і найближчим часом ми внесемо їх в установленому порядку на розгляд парламенту.

Керівник фракції Ігор ШАРОВ.

Де тарифи — там і рифи

ПРОЕКТИ

Міністерство транспорту і зв'язку і «Укрзалізниця» вже кілька місяців поспіль виношують намір підвищити тарифи на вантажні перевезення. Вже підготовлено проект урядового розпорядження з промовистою назвою «Про підвищення ефективності використання вантажних вагонів у народному господарстві». Проект ще на порозі урядового комітету, а він вже спричинив хвилю обурення.

Генеральний директор об'єднання «Металургпром» Василь Харахулаг висловив рішучий протест проти такого проекту в листах до Міністра економіки та з питань європейської інтеграції Миколи Деркача, Міністра промислової політики Олександра Неустроєва та заступника гендиректора «Укрзалізниці» Михайла Мостового. На думку лідера металургів, унаслідок зростання вартості залізничних перевезень втрати лише восьми найбільших меткомбінатів за рік становитимуть 316 мільйонів гривень. А бюджет у цьому разі недорахується щонайменше 92,4 мільйона гривень. Але навряд чи цим обмежиться. Оскільки подорожчання послуг монополіста може призвести до розкручування інфляційної спіралі (поточна річна інфляція виробників уже перевищує 20 відсотків!). Не слід забувати, що ми вже наступали на ці граблі — улітку ми так і не дочекалися сезонного зниження цін через зростання у липні тарифів на міський та автодорожній транспорт. Частково до цього призвело зростання цін на нафтопродукти, а частково — некоректна поведінка монополістів.

Зателефонувавши на Криворізький залізорудний комбінат, ми вислухали точку зору виконувача обов'язків голови правління Михайла Гроденського. На його думку, залізничники прагнуть залагодити свої проблеми за рахунок інших. Він міркує логічно: перевезення вантажів здійснюється на електричній тязі, але електроенергія не подорожчала (майже. — Авт.), заборгованості у заробітній платі за «Укрзалізницею» не помічалося. Мало того, попри дводенну передоплату залізниці за користування рухомим складом, каже Михайло Гроденський, нам повсякчас бракує порожніх вагонів.

На балансових нарадах підприємств гірничо-металургійного комплексу проблема нестачі порожніх вагонів порушується вже кілька років поспіль. Це природно — дефіцит рухомого складу спричиняє порушення графіків постачання сировини. За даними «Укррудпрому», у червні цього року через недопоставку 2900 порожніх вагонів і 2800 вагонів під транспортування вапняку металургійні комбінати не одержали 200 тисяч тонн залізорудної сировини і 190 тисяч тонн металургійного вапняку. Можна уявити, які негаразди у цьому плані має, скажімо, ВАТ «Інгулецький ГЗК», який щодоби повинен відвантажувати 35—40 тисяч тонн залізорудного концентрату, на 95 відсотків — вітчизняним споживачам.

Як з'ясувалося після спілкування з ініціаторами проекту урядового розпорядження, у залізничників — своя правда. По-перше, вони вказують на той факт, що в Україні плата за користування рухомим складом не йде в жодне порівняння з країнами-сусідами. По-друге, запропоновано підняти тариф лише по тому, як збігатиме 36 годин експлуатації рухомого складу. Але, найголовніше, вони не впевнені в тому, що проект сприятиме своєчасному повертанню вагонів залізниці.

У Міністерстві транспорту і зв'язку, зазначають металурги, вбачають у зростанні тарифів панацею від багатьох проблем металургів. Тут переконані, що нинішні тарифи не мають інвестиційної складової, а це, мовляв, не дає змоги оновлювати основні фонди. Міністр транспорту і зв'язку України Георгій Кірпа також не приховує, що майже половина обсягу вантажних перевезень нині збиткова, в тому числі — руди, щебеню, піску, шлаку тощо. Важко не погодитися, оскільки видатки наших залізниць на перевезення вантажів залізницею дедалі зростають (торік більш як на 20 відсотків проти попереднього року, цього року, за прогнозами, принаймні на 8). Однак, на думку Василя Харахулага, про виправданість чергового підвищення тарифів судити не можна через відсутність вичерпного розрахунку затрат. Тому народний депутат Сергій Матвієнков, мабуть, висуває найбільш слушну пропозицію — сісти за стіл переговорів з «Укрзалізницею», створити свого роду погоджувальні комісії, до складу яких увійдуть представники уряду і Антимонопольного комітету. Тільки у такий спосіб можна уникнути некоректності у підготовці проектів урядових рішень.

Сергій ВЛАД.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Мобільний зв'язок для переможців. Але рахунок вони поповнятимуть самі

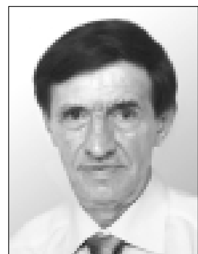
Дотепер багато які населені пункти севастопольського регіону лише мріють про телефонний зв'язок. До повної телефонізації сільської зони міста-героя, де більша частина населення — пенсіонери, ще далеко. Для 20 ветеранів війни та інвалідів, які мешкають у сільських будинках, цю проблему частково вирішено — народний депутат **Іван ВЕРНИДУБОВ (на знімку)** і голова Севастопольської держадміністрації Леонід Жунько недавно вручили їм у подарунок мобільні телефони. Тепер без проблем можна зателефонувати в поліклініку, повідомити щось важливе рідним і близьким.

Мобільні телефони для найменш захищених — це лише часткове вирішення проблеми зв'язку із зовнішнім світом, та й поповнювати рахунки своїх номерів ветеранам доведеться з власної кишені.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

«Такого зростання цін, як сьогодні, не було років п'ятнадцять»

Сказав на прес-конференції в Маріуполі народний депутат **Володимир БОЙКО (на знімку)**.

За його словами, «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча», лише цього року вклав у соціальну сферу понад 200 мільйонів гривень та заплатив податків на 2 мільярди гривень.

За рахунок підприємства капітально відремонтовано будівлі Палацу культури імені К. Маркса, Палацу металургів, драмтеатру, апеляційного суду. Упорядковано проспект Ілліча, автодорога до селища Талаковка. Металурги взяли в оренду і після модернізації ввели в експлуатацію міжнародний аеропорт «Маріуполь». До складу комбінату увійшли підприємства, які були на грані занепаду, — морський рибний порт, рибоконсервний комбінат, швейна фабрика «Фея». Тепер тут налагоджено випуск продукції, створено нові робочі місця.

Особливу увагу приділяє Володимир Бойко вихованню підростаючого покоління. Капітально відремонтовано плавальний басейн маріупольської загальноосвітньої школи № 65. Розпочато будівництво нового критого стадіону європейського типу в Приморському районі. В Орджонікідзевському районі реконструйовано футбольні поля дитячо-юнацької спортивної школи № 4 площею 11,9 тисячі квадратних метрів. Народний депутат, голова правління ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» Володимир Бойко стурбовано зауважив:

— Такого зростання цін, як сьогодні, не було років п'ятнадцять. Порівняно з груднем минулого року, ціни на руду, концентрат, вугілля, кокс, феросплави зросли утричі.

В. Бойко привернув увагу до ситуації навколо приватизації «Укррудпрому». На його думку, експорт залізорудної продукції повинен ліцензуватися. А право на ліцензію можуть отримати лише ті компанії, які постачають сировину на внутрішній ринок і цілком виконують свої зобов'язання.

Ліна КУЩ.

До дільничного у гості

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Сьогодні тим, хто приїздить у Полонський район, серед іншого не забувають показати і будинок шерифа у Кустівцях. Він став першим в області і вже встиг перетворитися на своєрідну візитку районної міліції.

***Сергій НОВАК (на знімку),** начальник райвідділу, не без гордості показує робочі кімнати, які ще пахнуть свіжою фарбою. Здається, і сам не може до кінця повірити в те, що у службовому приміщенні сільського дільничного можуть бути і килими на підлозі, і комп'ютер, і гарні меблі, і сучасний ремонт. А за стіною ще й двокімнатна квартира. Теж відремонтована, умебльована — таку в Кустівцях ще пошукати треба.*

От тільки чому називається будинком шерифа, а не домом міліціонера? — перепитую.

Та пішло якось так серед людей, от і крутиться слово на язиці, але й сам володар нового помешкання трохи скептично ставиться до нього, тож і хоче замінити вивіску на свою, рідну назву — будинок дільничного.

— До речі, дуже швидко такий з'явився ще й у Новолабуні, — доповнює Сергій Володимирович. — А взагалі хочемо кожному дільничному створити таке робоче місце і житло. Щоб люди приходили і бачили: ось тут знаходиться представник влади і закону.

Досягти цього нелегко. На п'ятдесятитисячний район сьогодні лише десять дільничних. Декому з них доводиться обслуговувати більш як дев'ять тисяч людей, а повинен за всіма нормами і законами втричі менше. Для району і двадцять дільничних згодилося б, але це ще майже мільйон гривень додаткових витрат. Знайти їх у казні непросто.

Був час, коли районний бюджет виділяв на допомогу своїм правоохоронцям до трьох тисяч гривень на рік. З такими грошима із злочинцями особливо не поборешся. Зате тепер новий керівник РДА Віктор Розумний усіляко намагається допомогти районній міліції. Із бюджету вже виділили п'ятдесят тисяч гривень. А з нового року збираються поповнити службу ДАІ й відродити патрульно-постову із шести осіб, котру ще торік довелося скоротити через безгрошів'я.

Усе це робиться для одного: щоб людям у районі жилося спокійніше. Бо від реалій не втечеш — щорік кількість зафіксованих злочинів зростає, і роботи у міліції більшає. Полонські правоохоронці із своїми завданнями справляються. Нинішнього року тут зафіксовано близько півтори сотні злочинів і більшість із них розкрито. Недарма райвідділ входить до п'ятірки кращих в області.

Але підполковник Новак знову ставить вищу планку і перед собою, і перед своїми підлеглими. Так звик, що ніколи не зупиняється на досягнутому. Сам пройшов добру міліцейську школу. Після армії розпочав кар'єру сержантом. Пройшов через патрульно-постову службу, потім — дільничну, розкрив чимало злочинів у карному розшуку, боровся із економічною злочинністю і тільки після того очолив райвідділ. Роки служби принесли не тільки досвід, професійні знання, а й надали життєвої мудрості, навчили розуміти всі проблеми своїх підлеглих. Саме це і допомагає всьому колективу працювати злагоджено, досягати добрих показників.

А тим, хто приходить у відділ, є у кого вчитися. Старший лейтенант Сергій Безносюк народився і виріс у Полонному. Каже, ще змалечку мріяв про те, як у міліцейській формі пройдеться вулицями рідного містечка. Тому після школи без вагань вступив до Львівського інституту внутрішніх справ. Уже лейтенантом почав працювати у групі боротьби з економічною злочинністю. Незабаром начальник райвідділу порадив йому йти у дільничні. Про складнощі такої служби — окрема розмова. Безносюку доводиться обслуговувати близько семи тисяч осіб у райцентрі та ще в трьох сусідніх селах. Практично не буває такого дня, щоб хтось не прийшов із заявою. Там сусіди не поділили межу, тут п'яний чоловік у хаті розбушувався, а то, дивись, хлопчаки щось накоїли — роботи вистачає. От і доводиться старшому лейтенанту виступати і в ролі мирового судді, і сімейного психолога, і вчителя, і навіть лікаря...

На те він і є дільничний інспектор, щоб будь-якої миті бути поруч з людьми. Мріє про те, що колись і в нього буде свій будинок дільничного. Тоді нехай би заходили полончани не тільки в разі тривоги, а й просто в гості. Для дільничного — це вищий знак довіри і визнання.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімках: у начальника райвідділу міліції підполковника Сергія Новака клопотів завжди чимало; свого дільничного Сергія Безносюка, якщо треба, можна й на підводі підвезти.

Фото автора.

Більша частина листівок і наклейок не має вихідних даних, які вимагаються Законом «Про вибори Президента України»

ПРАВООХОРОНЦІ ВИХОДЯТЬ... НА «ПОЛЮВАННЯ»

На один з молоковозів ВАТ «Охтирський сиркомбінат», заповнений кількома тоннами давальницького молока, яке водій Віктор Сироїд і приймальниця Світлана Глєбова щойно закупили в селянських обійстях у Лебединському районі, «доблесні» вартові шляхів «наїхали» зненацька і безцеремонно. Автоцистерну затримав на зворотному шляху лейтенант-даішник на одній з околиць Лебедина 28 серпня нинішнього року. Разом з офіцером був на дорозі й один з керівників районної ветслужби. Затримувачі вказали водієві на «невідповідність» автоцистерни санітарним нормам: мовляв, неопломбована, на бортах відсутній напис «молоко», незадовільна глибина фаски автошин тощо. На «прощання» лейтенант порадив Вікторові об'їжджати Лебединський район десятою дорогою.

Як засвідчили подальші події, даішник не блефував. Наступної доби на Віктора Сироїда та його супутницю на кордоні Охтирського та Лебединського районів о пів на четверту ранку чекала при повному параді значно впливовіша міліцейська персона тамтешнього райвідділу міліції. Зупинивши автомобіль, правоохоронець без жодних пояснень наказав водієві повертати у зворотному напрямку. І той повернув би, якби на цю міліцейську «розборку» вчасно не прибула начальник сировинного відділу ВАТ Валентина Галушка.

Безчинство «стимулює» начальник?

На її запитання, чому і за чиїм наказом правоохоронець фактично чинить свавілля на дорозі, міліціонер крізь зуби повідав, що за вказівкою районного начальства, яке, начебто, видало усне розпорядження: молочні автоцистерни з Охтирського сиркомбінату на територію їхнього району не пропускати.

— Будьте певні, цей наказ правоохоронець виконав би залюбки, якби я не ввімкнула відеокамеру, завбачливо захоплену в дорогу, — сказала Валентина Миколаївна.

Однак незапланована невдача аніскільки не знітила лебединських «активістів». Чергове, третє «рандеву», яке вони також організували Валентині Галушці та її підлеглим, відбулося наступного дня вже на кордоні Лебединського й Тростянецького районів. Такому «гвардійському» почету будь-який чиновник позаздрить. Цього разу начальника сировинного відділу та супроводжуваний нею заводський молоковоз «зустрічала» бригада аж з чотирьох чоловік: один міліціонер, двоє в цивільному і все той же незмінний представник районної ветеринарної служби. Під козирок, правда, служиві не брали. Замість цього, вкотре знову настрахавши «усним розпорядженням всесильного районного начальника», наказали вимітатися геть, запевнивши, що більше охтирчанам молока від лебединських корівок не бачити, як своїх вух. Слід зазначити, що цього разу «китайське» попередження було підкріплене заборонним актом, який Валентині Галушці дали потримати. Того дня через свавілля районного посадовця, який півтижня «цькував» охтирчан міліцією, сиркомбінат недобрав від здавальників у 12 лебединських селах майже 10 тонн молока — половину денної норми.

Міліція «пресувала», а серед лебединців тим часом з космічною швидкістю розповсюджувався поголос: районний начальник геть втратив почуття міри, бо водночас з ВАТ «Охтирський сиркомбінат» поставив на «лічильник» і його дочірнє підприємство — Василівський сирзавод, який, до речі, розташовано на території Лебединського району й він фактично самотужки утримує населення півтисячного села.

« ...Допоможіть відновити дію законів України!..»

На підтвердження цього є заява майже двадцяти мешканців села Бишкінь, адресована, зауважте, не прокуророві району чи області, і не керівництву Сумської облдержадміністрації, а керівникові обласного штабу «Наша Україна».

«Просимо негайно втрутитися в ситуацію, що склалася в нашому селі зі зданням молока. З 28 серпня навколо с. Бишкінь виставлено кордони людей, серед них і наш дільничний інспектор М., які, не пред'являючи ні посвідчень, ні рішень райдержадміністрації і нашої селищної громади, самочинно забороняють заїжджати до нас усім збирачам молока, крім Роменського молокозаводу, та ще й у наказовому порядку змушують людей здавати молоко лише роменчанам...

Просимо вас відновити дію законів України на території Бишкінської сільради. У разі невжиття заходів з припинення «беспредела» працівниками Лебединської райдержадміністрації будемо змушені перекрити рух транспорту на трасі Лебедин—Суми».

Ба, на авансцену знову вийшов наш давній знайомий — Роменський молококомбінат, за спиною якого вгадується не менш відомий читачам газети «Прогрес-Інвест». Як пригадуєте, саме він упродовж майже двох років намагався «утиснути» одного з найбільших своїх конкурентів — ВАТ «Шосткинський міськмолокомбінат». («Голос України», 28.11.03, «Як, хто і чому «Лучу» і «Білим берегам» крила намагається підрізати...» та «Віддай добро дяді!..», 18.03.04р.) На щастя, «здобич» виявилася, як стверджують шосткинці, не по зубах. Та забувши попередній урок, конкурент знову взявся за старе, значно вдосконаливши і тактику, і стратегію «бойових дій». Якщо з путивльським «Лучем» і шосткинськими «Білими берегами» переважно воювали прокуратура, податківці та ветеринари, то нині знекровити охтирчан вирішили за допомогою правоохоронної гвардії. Тій, як на мене, діватися нікуди: люди служиві. «Молочну війну» з охтирчанами затіяли з подачі тих, хто має йти у перших рядах захисників вітчизняного товаровиробника, а тим паче сільського — керівників обласної влади. Вони і «йдуть», але, як уже зазначалося, лише з трибун, телеекранів і шпальт газет. Коли ж бачать, що конкуренти в економічному відношенні набагато благополучніші за їхні підприємства, їх одразу починає, як кажуть в народі, «жаба» душити. І тоді деякі з них йдуть у наступ, вдаючись до погроз, шантажу й залякування. Особливо «борзо», коли жирний «пиріг» тягне на десятки мільйонів. І все-таки ВАТ «Охтирський сиркомбінат», як колись і «Білі береги», виявився заміцним горішком для ласунів дармовими йогуртами, сирами, сметаною тощо.

Однак крапку в цій історії ставити завчасно. Охтирчани та шосткинці відстояли свою економічну незалежність лише завдяки втручанню в неї дуже впливових власників підприємств. А хто, скажіть, захистить набагато слабші переробні виробництва Сумщини, які тривалий час руками й ногами з останніх сил відбиваються від «щастя» потрапити під «патронат» місцевих можновладців? Хоча таких нині в області вже на пальцях однієї руки можна перелічити, але вони ще є.

«Виливатимемо молоко у канави...»

Згадані «стратеги» «наїхали» й на Сумський молококомбінат, який давно співпрацює зі здавальниками молока в Краснопільському районі. Зауважте, місію упокорення там також виконували районні керівники. Першими їхню «батьківську» турботу на собі відчули мешканці Миропілля. Співпрацюючи більше двох років із сумчанами, миропільці й горя не знали, щодня справно отримуючи від свого надійного партнера за здану продукцію живу копійку. І ось 28 серпня деякі районні начальники залітають у село, де у пожежному порядку скликають збори сільського активу, й дають «установку» присутнім молоко здавати лише на Краснопільський молокозавод. Гадаю, немає потреби пояснювати, чиє це «відпочкування». Миропільці, зрозуміло, в трансі: з якої такої радості? На боротьбу з «неслухами» влада одразу кинула місцевих даішників, ветслужбу і ... прикордонників. Вони більш як тиждень «баражирували» по району, перепиняючи шлях тепер уже сумським молоковозам.

І миропільські здавальники обурилися. Вони провели сільську сходку. «Влада давно довела до ручки село, залишивши нам єдине джерело виживання — підсобне господарство, — казали миропільці. — Однак і його хоче відібрати, заглядає до наших сараїв й тягне звідти останнє. Ми вже по горло ситі і її «доброчинністю», і «турботою». У разі продовження тиску молоко виливатимемо у канаву, але роменчанам здавати не будемо. Досить тримати нас за безмовне бидло...».

На сходці миропільці також прийняли звернення до народних депутатів України. Тож, можливо, й решті поки що не «анексованих» переробних підприємств варто наслідувати приклад бишкінців і миропільців, й попросити підтримки впливових політиків для відновлення дії закону, але вже на всій території області?

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАД ВЕЛИЧЧЮ ПОДВИГУ ЧАС НЕ ВЛАДНИЙ

ДО 60-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

*З наближенням знаменних дат — 60-річчя визволення України від фашистських загарбників та ювілею Перемоги — значно зріс інтерес і ветеранів, і молодих захисників Вітчизни до історії Великої Вітчизняної війни. Наш кореспондент розмовляє з генеральним директором Меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років», **кандидатом історичних наук, генерал-лейтенантом Олександром АРТЕМОВИМ (на знімку).***

— За час існування меморіалу над Дніпром, — каже Олександр Артемов, — у ньому побувало понад 21 мільйон відвідувачів із 200 країн світу: немає такого музею у світі, який міг би позмагатися з нами.

Інтерес киян та гостей міста-героя до музею напередодні 60-річчя визволення України надзвичайно великий. Адже тут можна простежити той важкий і героїчний шлях, який переможно пройшли полки і дивізії Радянської Армії Україною. У цьому визвольному поході брали участь п'ять фронтів, які на першому етапі цілком звільнили Харківську, Сумську, Полтавську, Чернігівську області, весь промисловий Донбас.

Війська вийшли до Дніпра. Необхідно було зірвати наміри фашистів створити на Дніпрі так званий східний вал. Головна експозиція музею порівняно повно розкриває цей період битви. Велике значення мало звільнення 6 листопада 1943 року столиці України Києва. Після Київської наступальної операції тривали бої за визволення Правобережної України — від Полісся до Чорного моря. В них брали участь чотири Українські фронти, Чорноморський флот і три військові флотилії. «Дорога війни» — художній задум всієї експозиції музею, розкриває події сорок четвертого року: перемоги і втрати, бойові операції, які привели до повного визволення України 28 жовтня 1944 року. Експозиція розповідає про Корсунь-Шевченківську бойову операцію, про звільнення обласних центрів України, вихід військ на лінію державного кордону. Загалом за період з січня 1943 по жовтень 1944 року радянські війська провели одну оборонну і одинадцять наступальних операцій.

Нищівний вал війни не обминув жодного міста, жодного села. Не було сім'ї, яка не зазнала б лиха. Все це правдиво відображено в експозиції музею.

— Війна пройшлася і по вашій родині?

— Батько мій, Сергій Михайлович, 19 серпня сорок першого пішов на фронт і загинув. Старший брат Володимир, 1925 року народження, загинув наприкінці війни, визволяючи від фашистів Прибалтику. Їхні портрети разом з фотографіями інших загиблих воїнів розміщено в залі Пам'яті музею. Таких родин в Україні мільйони.

— Кожен четвертий наш земляк не повернувся з поля бою. Тож пам'ять про полеглих героїв не може стертися.

— Вклоняючися воїнам-визволителям — солдатам, офіцерам, видатним полководцям Червоної Армії і віддаючи данину тим, хто загинув за українську землю, наш колектив вирішив до ювілейної дати створити виставковий триптих «Біль і гордість твої, Україно». Його головна тема — увічнення героїзму і жертовності народу, висвітлення відомих і маловідомих подій з історії звільнення України від ворога, збагачення історичної пам'яті поколінь. Триптих складається з трьох експозицій: «Назви почесні, здобуті в боях», «Адреси нашої пам'яті», «Слава і гордість України».

— Про що дізнаються відвідувачі з цих експозицій?

— Перший розділ, як свідчить сама назва, присвячено частинам і з'єднанням, котрі відзначилися в боях за Україну і за наказом Верховного Головнокомандування одержали почесні найменування визволених населених пунктів. Експозиція цієї частини розміщується в увідному залі, де на мармурі викарбувано назви 1152 українських полків і дивізій, окремих частин та 252 партизанських загонів. Серед бойових частин, наприклад, 7-й гвардійський Київсько-Берлінський танковий корпус, який брав участь майже у всіх стратегічних операціях. 64 танкісти цього корпусу стали Героями Радянського Союзу, п'ятеро — двічі Героями.

Другий розділ — це інформаційний календар визволення України від селища Мілове, що на Луганщині, до Закарпаття, звідки було вигнано останнього фашиста.

Заключна частина триптиху розміщена в залі Слави, на мармурових пілонах якого золотом викарбувано 11687 прізвищ Героїв Радянського Союзу, у тому числі понад 3700 імен Героїв, які це звання отримали за визволення України.

Символом невмирущості духу народу є родина Макара Несторовича і Євдокії Данилівни Лисенків із села Бровахи Корсунь-Шевченківського району. 16 дітей виховала ця родина: 11 синів і 5 дочок. У роки війни десятеро братів воювали на фронтах і всі з орденами, медалями і фронтовими ранами повернулися додому, працювали в колгоспі. Нині живі лише один з братів Степан та його сестра Марія. Вони передали в меморіал сімейні реліквії, серед яких знак і посвідчення Матері-героїні, вишиті рушники, фотографії, листи з фронту, побутові речі сім'ї.

Відвідувачі «зустрінуть» тут фронтовиків, які уособлюють безсмертя і славу українського народу —тричі Героя Радянського Союзу льотчика Івана Кожедуба, двічі Героя танкіста Павла Рибалки, двічі Героя запоріжця-артилериста Василя Петрова, який, утративши в бою обидві руки, командував протитанковим полком, бійця-мінометника, нагородженого трьома медалями «За відвагу», згодом відомого політичного діяча і талановитого письменника, автора безсмертних «Прапороносців» Олеся Гончара, інших славних синів України.

Жодна сторінка вітчизняної історії не повинна стертися із стрімкого життя. Правдиве висвітлення новітньої вітчизняної історії нещодавно стало предметом серйозної розмови на слуханнях у Комітеті Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів. Для вирішення цієї проблеми колектив музею докладає багато зусиль.

— Назвіть, будь ласка, найважливіші заходи в цьому напрямі.

— Протягом року ми ведемо цікавий інформаційно-виставковий календар «60 років тому. Хроніка подій». Влаштовуємо тематичні виставки в експозиційних залах «У небі України», «Чорноморці в боях за Україну», «Корсунь-Шевченківська битва», «Комісар партизанського з'єднання» — про Семена Руднєва, «Подвиг 68-ми...» —до 60-річчя Миколаївського десанту, «Партизанська слава України», «Маршал з України» — до 100-річчя двічі Героя Радянського Союзу Петра Кошового тощо.

У рік 60-річчя визволення міста-героя Києва відвідувачі музею були свідками передачі на експонування символу Прапора Перемоги, що в ювілейному році крокує по містах героїчних битв. Стартував він з Москви, потім побував у Волгограді. Місто-герой Київ прийняв його від ветеранів Курська. Україна передасть цей символ Білорусі.

Меморіал над Дніпром — не просто музей. «Ви знайшли зовсім нові форми демонстрації великого горя і чудової Перемоги нашого народу, — написав у Книзі відгуків президент НАН України Борис Патон. — Дійсно правдива історія Великої Вітчизняної війни, такою і повинна бути справжня історична наука».

— Дякую за розмову.

Розмову вів Володимир ЖУКОВСЬКИЙ.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Європейські ворота Ужгорода

(Початок на 3-й стор.).

І він став таким насправді. Головна вежа, що за обрисами нагадує вежу старовинного Невицького замку, увінчана мідним шпилем і прикрашена електронним годинником, виготовленим за спеціальним замовленням у Харкові. Зберегло свої архітектурні особливості й старе приміщення, одягнувшись при цьому в сучасні шати. Тепер тут розташувався приміський вокзал. Розширено привокзальну площу — стара була надто тісна й незручна, збережено ялинки, які тут росли. Зелений ансамбль поповнився й новими молодими насадженнями.

Зводили нові ужгородські залізничні ворота будівельники, з якими «Укрзалізниця» працює вже давно. Роботи тривали і вдень, і вночі, за будь-якої погоди. На завершальній стадії будівництва тут працювало 1200 людей, зокрема й фахівці з Польщі. Вони оздоблювали фасад вокзалу та встановлювали дах. Облицювальну плитку з утеплювачем привезли з Бельгії, черепицю — з Німеччини, всі інші будівельні матеріали вітчизняні. За словами Георгія Кірпи, на будівництво вокзалу витрачено 180 мільйонів гривень.

У середу відбулася така очікувана ужгородцями та численними гостями міста подія — новозбудований вокзал відкрито. Участь у церемонії відкриття взяв Прем'єр-міністр України Віктор Янукович. Він передав символічний ключ від вокзалу Георгію Кірпі, а той — ужгородському міському голові Віктору Погорєлову. Тих, хто найбільше відзначився на спорудженні вокзалу, нагороджено грамотами Кабінету Міністрів.

Певний час пасажири, котрі прибували до Ужгорода чи від'їжджали з міста, мали деякі незручності — у зв'язку з облаштуванням перону та ремонтом колії поїзди зупинялись у Чопі або Мукачевому. Відтепер Ужгородський залізничний вокзал працює у звичному режимі. Згідно з проектом тут буде ціле підземне містечко з магазинами, кафе тощо.

А на будівельників чекає робота на Чопському залізничному вокзалі. До наступного літа він теж має набути сучасного вигляду.

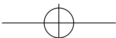
Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ФОТОФАКТ

Меморіал Слави, що в Куйбишевому на Запоріжжі, — один із найвеличніших в Україні. Нині тут встановлено погруддя повного кавалера ордена Слави Семена Демченка. Так місцеві мешканці увічнили пам'ять земляка, котрий здійснив подвиг під час Великої Вітчизняної війни.

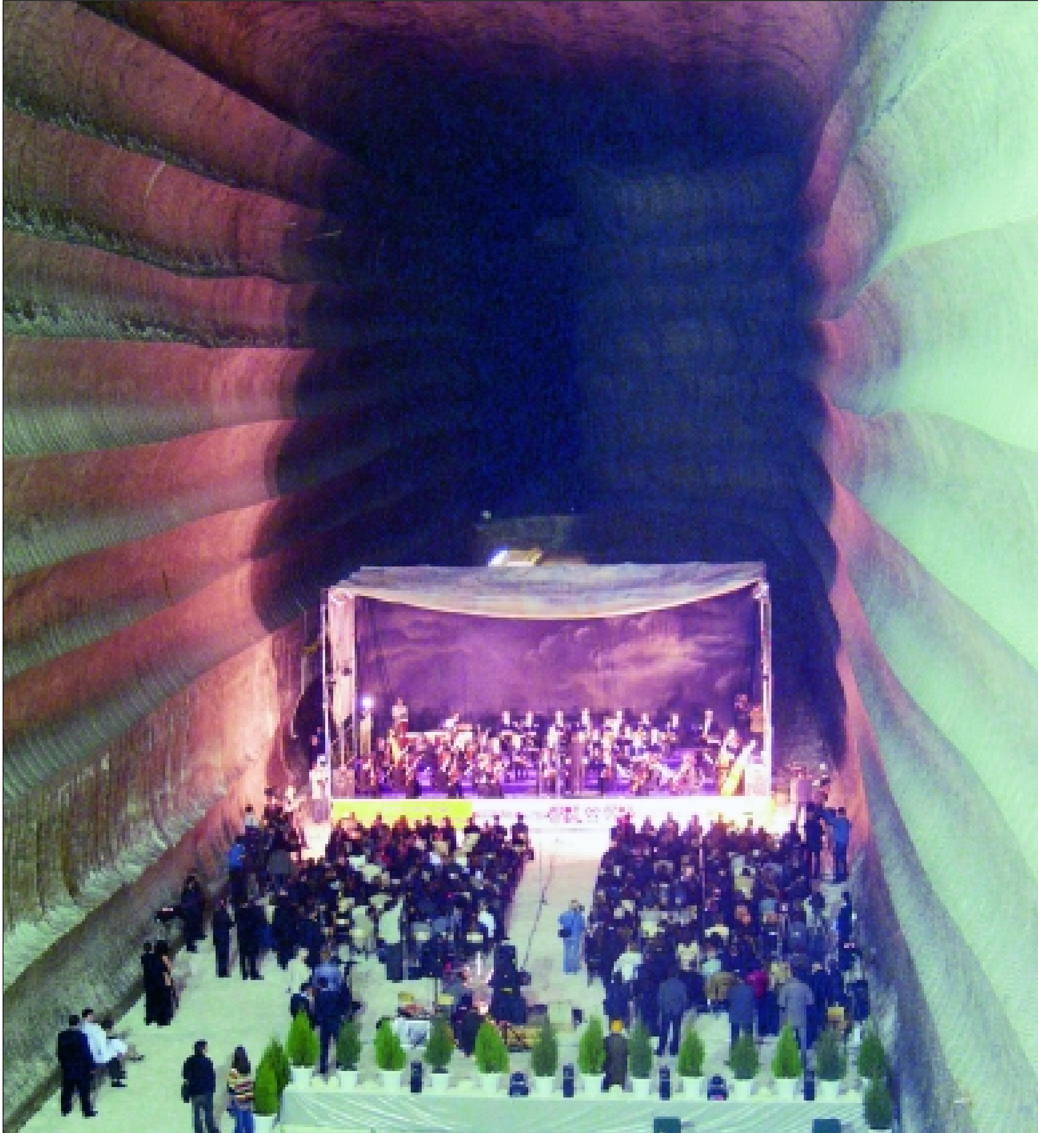
Фото Костянтина ПРИЧИНЕНКА.

ОБ'ЄКТИВ

1 жовтня. Львів. Святковим карнавалом і вуличним вогняним дійством стартував Міжнародний театральний фестиваль «Золотий Лев-2004».

2 жовтня. Соледар (Донецька область). На глибині 288 метрів у соляній шахті звучала музика у виконанні Донбаського симфонічного оркестру.

3 жовтня. Севастополь. На мітингу-реквіємі ветерани передали молодому поколінню капсули зі священною землею міст-героїв України, Білорусі та Росії.

4 жовтня. Миколаїв. Спущено на воду новий контейнеровоз «Анжеліка».

5 жовтня. Київ. Зустріч Голови ВР України Володимира Литвина з президентом американської Асоціації НАТО, головою Ради демократичних співтовариств, старшим радником компанії РЕНД, послом Робертом Хантером.

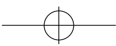

6 жовтня. На столичному майдані Незалежності стартував Всеукраїнський автопробіг «Молодь — за вітчизняного виробника!».

7 жовтня. Верховна Рада України прийняла низку законів, зокрема «Про перерахування раніше призначених пенсій ветеранам ряду війн».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу та УНІАНу

Стежками Лесі Українки

Чи є в Україні куточок, так густо помережений стежками Лесі Українки, як Ковельщина?

Важко сказати, чому 27-річний Петро Косач 1868 року купив у Колодяжному біля Ковеля будинок та 472 десятини землі. Може, зробив це на догоду молодій дружині Ользі, з якою того ж року побрався. Вони мешкали тоді у Новограді-Волинському, і купувати маєток за 200 верст звідти було нелогічно! Адже то — глибока провінція, поїзди до Ковеля ще не ходили! Але Колодяжному судилося відіграти в долі Косачів особливу роль.

Чотирнадцять літ маєтком опікувався брат Петра — Григорій. Він і сад посадив. Лише 1882-го до Колодяжного переїхали Косачі: Ольга Петрівна і діти — Михайло, Лариса, Ольга. І аж восени 1891-го з Луцька перебрався сюди Петро Косач, призначений головою Ковельсько-Володимир-Волинського з'їзду мирових посередників.

Сьогодні важко уявити колишнє Колодяжне. Бетонний двоповерховий музей, мощені плиткою доріжки хоч і додають гостям певних зручностей, але не будять ностальгії. Тож погляньмо на садибу Косачів очима сучасників Лесі Українки.

Дочка Михайла Старицького, Оксана Стешенко, згадувала: садиба мала старосвітський вигляд, на подвір'ї стояв одноповерховий дім на шість кімнат, а позад нього — великий сад, що не мав вигляду панського, тут майже не було доріжок, а лише стежки.

«Власна дома» — так називали Колодяжне діти Косачів. Адже в Луцьку чи Києві Косачі наймали житло. Для Лесі Українки це поняття було ще вужче. У 1890 році батько споруджує для неї «білий домик». Згадує Варвара Дмитрук: «Одного ранку у двір прийшли майстри, музиканти з Любитова. Петро Антонович виніс відро горілки і став частувати та примовляти: «Пийте люди та веселіться, грайте, щоб домик цей був веселий і той, хто в ньому буде мешкати».

Десь за два тижні домик був готовий. У вітальні поставили фортепіано, привезене з Луцька, на стіні повісили великий портрет Шевченка, картини різні і фотокарточки, поскладали книжки. При сонці чи місяці домик аж світився своїми чистими стінами, тому й назвали його «білим».

Тут стояла хата дядька Лева.

Як закладали 1896 року «сірий домик», названий за кольором віконниць, невідомо. Але він, як і «білий», стоїть донині. А ось доля купленого Косачами великого будинку нещаслива. В роки останньої війни фашисти розібрали його на бліндажі. Та занепад маєтку Косачів почався ще раніше. З великої родини в міжвоєнний час у садибі залишився сам Микола. Польська влада, до якої Микола ставився вороже, не дуже шанувала його. Він не мав таланту до хазяйства, помер 1937 року в злиднях і, єдиний з Косачів, покоїться на сільському кладовищі. Такий кінець більш як 50-річного перебування Косачів у Колодяжному.

Але роль Колодяжного в історії нашої культури особлива. Тут гостювали у Косачів Іван Франко, Микола Лисенко, Михайло Старицький, Григорій Мачтет, Іван Труш, Фотій Красицький. У Колодяжному їм вільно дихалося і думалося.

Саме у Колодяжному поетеса розпочала і написала 80 творів. Тут готувалась до друку її перша збірка «На крилах пісень».

Із цим куточком пов'язано 25 років життя Лесі Українки. Востаннє вона була тут 14 лютого 1907 року. Лише тяжка хвороба змусила її покинути любий серцю поліський край.

Тепер у Колодяжному музей Лесі — тисячі експонатів розповідають про життя колишньої господині цих місць.

Благодатні Волошки

Із шести дітей Косачів троє — Оксана, Ізидора і Микола — народилися в Колодяжному. Церкви в селі не було, колодяжненці ходили на службу Божу до сусідніх Волошок. Ходили туди й Косачі. Невеликий, ошатний збудований у 1864 році Свято-Миколаївський храм вабив не лише церковним співом. Приємно було погомоніти з людьми в тіні розкішних лип. Одразу за церквою росли старезні дуби. Два з них і стоять там нині. Місце було світле і добре. Де ще хрестити дітей Косачам, як не у Волошках! Правда, робили це без звичного тепер поспіху. Чекали, коли діти трохи підростуть. Ці записи знайшла у фондах архіву його працівниця Антоніна Кравчук.

Чи бувала Леся Українка в тій церкві? Так, це підтверджують наймит Косачів Федір Іллюх та сестра поетеси Ізидора.

Не раз Леся відвідувала сусіднє з Колодяжним село Любитів, де був великий став. Оксана Стешенко (Старицька) згадувала, що вони там плавали наввипередки. Хвора Леся плавала краще від здорових і сміялась: «От Байрон, кажуть, з хворою ногою перепливав цілу протоку морську, ну а я — цей ставок!»

А в Ковелі Леся не могла не бувати на вулиці Бульварній, у будинку з'їзду мирових посередників, де головував її батько. Й на залізничному вокзалі та в аптеці, де брала ліки. Зберігся знімок Лесі Українки, її сестри Ольги та Оксани Стешенко, зроблений у Ковелі у фотосалоні А. Епштейна. З усіх цих споруд донині зберігся лише будинок колишньої аптеки на розі вулиць Міцкевича і Незалежності. Нині тут — овочевий магазин та Ковельська райсанепідемстанція.

Свято-Миколаївський храм у Волошках.

Казка волинського лісу

Попрощавшись із Колодяжним і Ковелем, їдемо в село Скулин. Он темніє ліс на видноколі. То знамените урочище Нечимне — «старезний, густий, предвіковічний ліс на Волині», в якому 1884 року з матір'ю, братом Михайлом і сестрою Ольгою побувала юна Леся Українка. Цей острівець поліської природи згодом надихнув її написати «Лісову пісню».

Донедавна в Нечимне дістатися було нелегко — місця довкола болотисті. Та цього літа з ініціативи голови Ковельської райдержадміністрації Віталія Карпюка сюди проклали дорогу і тепер щодня до заповідного лісу приїжджають туристи.

Дорога в'ється серед густого лісу. Враз дерева розступаються, і в'їжджаємо на простору галявину «з плакучою березою і великим престарим дубом» посередині. Тут колись стояла хата Лева Скулинського, в якого 120 років тому гостювала Леся.

Час ніби не торкнувся цього куточка. Ось Лесина криниця. Неподалік шумить 250-літній дуб, під яким вона відпочивала. А тут стояла клуня з трьома стінами, відкрита з четвертого боку до озера. «...На сіні ми ночували, тоді були місячні ночі і Леся навіть вночі мала перед очима той краєвид з «Лісової пісні», який був би найдосконалішою декорацією до неї, — згадує Ольга Косач-Кривинюк. — У дядька Лева ми пробули три дні і дві ночі, ходили скрізь лісом, коло озера. Дядько Лев не палив у хаті, а клав вогнище надворі, там і варив страву, там і грівся вночі. Коло вогнища почули ми багато-багато оповідань про той ліс, про озеро, про всяку «силу» лісову, водяну, польову...».

Озеро Нечимне відтоді відступило від своїх колишніх берегів метрів на 150. Стежина переходить у кладку і закінчується невеликим містком над озером. Там, де ще весною хлюпотіла вода, тепер рідкий мул. Голова райдержадміністрації Віталій Карпюк, з яким ми приїхали сюди, бере довгу тичку і вона топиться у багнистій прірві. Звідси і назва: «нічим не зміряти» — пояснює Віталій Володимирович. Однак очевидно: озеро гине, потребує порятунку. «Тиховодне, вкрите ряскою та лататтям, але з чистим плесом посередині» — таким його бачила Леся, коли ось цією стежиною бігла з небожем дядька Лева Ярмилом (прототипом Лукаша) до Нечимного. Він возив Лесю у човні, показував, як робити з очерету сопілки і грати на них.

Цей куточок поліського краю з його легендами на все життя зачарував поетесу. І влітку 1911 року в Кутаїсі вона пише «Лісову пісню» — «писала я її недовго, 10—12 днів, і не писати ніяк не могла, бо такий уже був непереможний настрій».

На місці хати дядька Лева нині вгадується невелике підвищення. Та не порожньо на галявині. Працівники установ та організацій Ковельського району цього літа впорядкували урочище Нечимне. Відвідувачів зустрічають майстерно вирізані з дерева персонажі «Лісової пісні»: Мавка, Лукаш, потерчата. Обладнано стоянку для машин, місця для відпочинку та масових заходів просто неба. Відновлено будинок колишнього лісового кордону, який через недбальство колись згорів. Тепер тут музей «Лісової пісні» — філія Колодяжненського музею. На жаль, на березі Нечимного нема вже старого дуба дядька Лева. Та неподалік шумить дуб, вирощений з його жолудя. А головне — приходять сюди люди, щоб вклонитися Лесі та її «Лісовій пісні».

Микола ЯКИМЕНКО.

Колодяжне—Волошки—Нечимне

Волинської області.

Фото Богдана ГОНЧАРУКА.

ТВОРЧІ ЗВІТИ ОБЛАСТЕЙ

Натхнення дарували донеччани

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

(Початок на 3-й стор.).

Та організатори звіту залучили до концерту не тільки представників цих та інших відомих мистецьких колективів. На сцені були широко представлені художні колективи з багатьох міст і районів області, виконавський рівень яких не нижчий від професійних.

Ще одна показова ознака цього звіту. В ньому чимало творів було представлено вперше. Серед них хореографічна картина «Болеро» М. Равеля, міні-мюзикл за мотивами драми-феєрії Л. Українки «Лісова пісня» (**на знімку**), «Ода рідному краю» О. Костіна і Б. Чипа, арія з мюзиклу Р. Роджерса «Карусель», екстрим-композиція «Молодецькі вихиляси», сучасна композиція «Спогади про майбутнє».

Переважна більшість виконавців, а їх понад 1200 осіб — молодь. Це також орієнтир області. Головна сцена держави здригалася від динамізму й ритміки. Зала щораз вибухала вдячними оплесками, вигуками «Браво!». Емоційному й духовному сприйняттю кожного номера допомагало нестандартне оформлення сцени, котре відображало ознаки краю.

Оригінальним був фінал звіту «З Україною в серці назавжди». Спочатку всі учасники виконали пісню О. Доброного «Обійміться, мільйони» на музику Бетховена й одразу потому — «Реве та стогне Дніпр широкий». Уся зала співала разом, а її осіняли величезні прапори України...

Високо оцінили звіт наукові експерти Міністерства культури і мистецтв України, відзначали творчий підхід до його підготовки режисерсько-постановчої групи, яку очолювали начальник обласного управління культури Валерій Стасевич і автор сценарію, головний режисер-постановник Євген Денисенко. Хоча й закидали, що у звіті було малувато місцевого фольклору.

І все ж, чому не лише натхнення дарували митці Донеччини? Відповідь — бо вони подарували чудовий вечір-відпочинок. Звіт-концерт викликав почуття патріотизму, захоплення і гордість, що митці Донеччини, України здатні опанувати світове культурне надбання і дарують його світові. А Донбас, з'ясовується, невичерпне джерело натхнення для самих донеччан, усіх нас, українців, тому й дарує його нам...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатори ВАТ «Шахтарське АТП 11415» та ТОВ «Маріупольське спеціалізоване управління №572»,

повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів. На конкурс виставляються для продажу активи ВАТ «Шахтарське АТП 11415»:1. Будівлі (мийка механічна, бокси для легкових автомобілів, котельна, ремонтні майстерні, агрегатний склад та профілакторій), які знаходяться за адресою: м. Шахтарськ, вул. Червоногвардійська, 1, зі зниженням ціни продажу на 50%, початкова ціна продажу - 18199,50грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 909,98 грн. 2. Основні засоби (ємності ПМП, обладнання, насоси, верстати, автовантажники, зварювальне обладнання, силові трансформатори, обігрівачі, обладнання для оперативного зв'язку, для мийки автотранспорту, заправної станції, прилади, з повним списком, можливо ознайомитись в ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області), початкова ціна продажу - 45476,45 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2273,82 грн. На конкурс виставляються слідуючи активи ТОВ «Маріупольське спеціалізоване управління №572», які знаходяться за адресою: м. Маріуполь вул. Таганрогська, 41: 1. Основні засоби (25 один.), початкова ціна продажу - 7059,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 352,95 грн. 2. Матеріали, продукція сантех. та електро - технічного призначення, трубозаготівки, автотранспорт (167 один.), початкова ціна продажу - 28137,06 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1406,85 грн. 3. Основні засоби та матеріали (254 один.), початкова ціна продажу - 52249,74 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2612,49 грн. З повним списком, можливо ознайомитись в ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурах необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсів. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 02 листопада 2004г. включно. Конкурси відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 08 листопада 2004г., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 та 1200 год. відповідно за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua

Ухвалою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 20 серпня 2004 року порушено провадження у справі № Б-48/88-04 про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу ім. Орджонікідзе (адреса: 64662, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Катеринівка, р/р 26005296 в Лозівській філії АППБ «Аваль», МФО 350396, код ЄДРПОУ 30758335).

Розпорядником майна призначено Максичко Дмитра Олександровича, ліцензія АА № 630059 від 27.11.2003 року, адреса: 61103, м. Харків, пр. Леніна, 70, кв. 99.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справах про банкрутство:

— Товариства з обмеженою відповідальністю «Агропромсоюз Лтд» (справа № 17/205-Б), 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, пр. Грушевського, 29, код ЄДРПОУ 31135538; р./р-ки: 26049141846271, 26004141846001 у К-Подільській відділенні Хмельницької філії «Укрінбанк», МФО 315397; 26002325069002, 26003325069001, 26040325069008 у Кам'янець-Подільському ТВБВ Хмельницької філії «Приватбанк», МФО 315405.

Розпорядник майна Кустливий Володимир Анатолійович (ліцензія від 19.10.2003 р. АА № 249949, 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Огієнка, 59, кв. 33);

— Сільськогосподарського багатофункціонального кооперативу «Пролісок» (справа № 17/204-Б), 32323, Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, село Великозалісся, вулиця Олійника, 22, код ЄДРПОУ 03785622; р./р-ки: 26042141799002 у К-Подільській відділенні Хмельницької філії «Укрінбанк», МФО 315397.

Розпорядник майна Футоряк Олександр Леонідович (ліцензія від 16.03.2004 р. АА № 783023, 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Вокзальна, 43, кв. 18).

Постановою Господарського суду АР Крим (м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 23.09.2004 р. за справою № 2-20/4174-2004 визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Арабат ЛТД» (АР Крим, смт. Кіровське, вул. Кірова, 15); р/р № 2600710005001 ФФ АБ «Київська Русь», МФО 384607, код ЄДРПОУ 24491327. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Золотавін Олександр Олегович, 95023, м. Сімферополь, вул. Л. Щевцової, 33.

Претензії кредиторів можуть бути заявлені в Господарський суд АР Крим і ліквідатору.

ТОВ «Кода», код 32104579, зареєстроване Голосіївською районною у м. Києві державною адміністрацією 11 вересня 2002 року, за адресою: м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, сповіщає, що Ухвалою Господарського суду м. Києва № 43/605 від 14 вересня 2004 р. порушено справу про банкрутство. Розпорядником майна призначено Тищенко Н. П. (ліцензія № 419210 серія АА видана Міністерством економіки з питань європейської інтеграції України 07.10.2002 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом 1-го місяця.

ТОВ «Астра-сервіс», код 32245067, зареєстроване Голосіївською районною у м. Києві адміністрацією 12 грудня 2002 року, за адресою: м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 21, сповіщає, що Ухвалою Господарського суду м. Києва № 43/606 від 14 вересня 2004 р. порушено справу про банкрутство.

Розпорядником майна призначено Тищенко Н. П. (ліцензія № 419210 серія АА видана Міністерством економіки з питань європейської інтеграції України 07.10.2002 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом 1-го місяця.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) № 2-6/10171-2004 від 07.09.2004 року порушена справа про банкрутство ДП «Красноперекопський завод продовольчих товарів» (АРК, м. Красноперекопськ, вул. Фрунзе, 60, р/р 26002456113800 в АКБ «Укрсоцбанк», м. Сімферополь, МФО 324010, код 00379011).

Розпорядником майна призначено Юшкевича Сергія Володимировича, ліцензія № 783063 від 13.04.2004 року.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

До уваги акціонерів ВАТ «Черкасиобленерго»

Повідомляємо, що на підставі вимоги державного виконавця відділу державної виконавчої служби Придніпровського районного управління юстиції м. Черкаси за № 1378-6 від 07.10.2004 року загальні збори акціонерів ВАТ «Черкасиобленерго», оголошенні на 22 жовтня 2004 року (публікації в газетах «Голос України» № 163(3413) від 03.09.2004 р. та «Нова Доба» № 71 від 31.08.2004 р.) не відбудуться.

Правління ВАТ «Черкасиобленерго».

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) 24.09.2004 р. порушив справу № Б24/140/04 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Торгівельний Дім «Сумихімпром-Дніпро», код ЄДРПОУ 32475870 (52005, Дніпропетровська область, Дніпропетровський район, смт. Ювілейний, вул. Теплична, 23, р/р 26005306890201 в ДФ АБ «Брокбізнесбанк», МФО 305578).

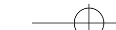
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгенія Вікторовича (ліцензія АА № 250313, 49069, м. Дніпропетровськ, а/с 3925).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4), згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у справі № 25/162 визнав банкрутом Відкритого акціонерного товариства «Родіна» (71635, Запорізька обл., Василевський р-н, с. Балки, вул. Каховська, 43, р/р 26001301275337 в філії відділення ПІБ м. Дніпрорудне, Запорізької обл., МФО 313054, ЗКПО 05402370).

Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8), ліцензія № 779213 від 18.08.2001 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

КУРІНЬ

СВІТСЬКІ РОЗМОВИ ОДЕСЬКИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Про кіно

— Ви звернули увагу, джентльмени, як усе-таки полюбляють у нас дивитися мексиканські телесеріали?

— А як на мене, сер, це просто спосіб абстрагуватися від наших нинішніх труднощів. Гадаю, щойно їх буде подолано, наші люди відразу перестануть дивитися ці фільми.

— А мені здається, джентльмени, що в цьому разі люди поготів дивитимуться мексиканські телесеріали.

— Чому?

— Бо їх, нарешті, уже ніщо від цього не відволікатиме...

***

— А от як ви думаєте, джентльмени, чому за всі роки існування Одеської кіностудії тут не зняли жодного фільму про Леніна?

— Ну що ви, сер?! Уявіть собі одеського Леніна, який залазить на броньовик і каже: «Ви, звичайно, будете сміятися, але соціалістична революція таки да, відбулася!»...

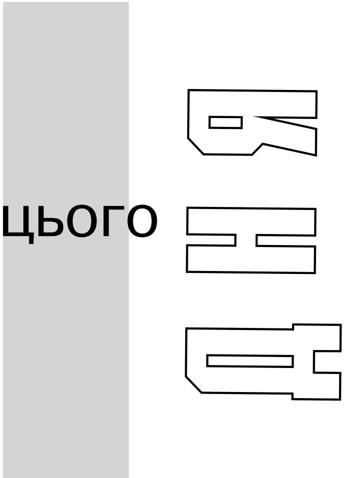
* * *

— Чудова новина, джентльмени! На честь ювілею нашого міста прийнято рішення відродити в Одесі кінофестиваль «Золотий Дюк», серед гостей якого буде, подейкують, сам Стівен Спілберг.

— До речі, я чув, сер, що цей найкасовіший режисер світу, виявляється, також виходець з Одеси!

— Нічого дивного, джентльмени! В Одесі давно відомо: поки всі сидять у кіно, «зняти» касу — жодних проблем!..

Публікацію підготував Георгій ВОРОТНЮК.
(Далі буде).

■ 1621 р. Хотинський мир. Угода між Польщею та Туреччиною, за якою, зокрема, Туреччина і Кримське ханство зобов'язувалися не чинити нападів на Польщу й Україну. ■ 1874 р. Створено Всесвітній поштовий союз. ■ 1904 р. Народився поет Микола Бажан. У 1958-83 рр. — головний редактор «Української Радянської Енциклопедії». ■ 1919 р. УНР оголосила війну армії Денікіна. ■ 1930 р. Вийшов перший номер газети «Київський піонер» (видавалась до червня 1934). ■ 1940 р. У Київському театрі імені Франка відбулася прем'єра вистави «В степах України».

І ми приведемо вас до вимріяного добробуту

Жила собі Одиниця. І мріяла вона... А втім, для здійснення її мрії потрібні були Нулі. Багато Нулів. Ось чому на всіх мітингах Одиниця виступала десь приблизно так:

— Гей, Нулі! Хто ви без нас, Одиниць, керманичів своїх і братанів? А ось з нами, Одиницями, ви станете справжніми трудящими цифрами, що мають певне значення. І збудуєте щасливе та заможне життя, бо тільки ми, Одиниці, приведемо вас до вимріяного добробуту. Приєднуйтесь до нас і ми переможемо мафію Мільйонів, які захопили владу, безжалісно експлуатують вас, трудові безіменні Нулі. Шикуйтеся за мною. Як писав поет; «Ми йдемо походом гідним...» І ми підемо — до щастя, до справедливості, до заможного життя!

Нулі проголосували за Одиницю і почали за нею шикуватися вряд: один нуль, другий, третій... п'ятий... сьомий... дев'ятий...

І Одиниця почала рости, адже за законами математики кожен нуль позад неї збільшував її значимість у десять разів, і Одиниця швидко стала десятком, потім сотнею, ще потім тисячею. А Нулі підпирали її, шикувалися за нею, готуючись іти в похід за краще життя.

Проте вони так і залишалися Нулями, і їхнє життя чомусь не кращало. На відміну від Одиниці, котра стала Мільйоном, потім Мільярдом. Мораль? А яка мораль, коли навколо стільки круглих...

Валентин ЧЕМЕРИС.

У графі: «Чи маєте персональний транспорт?» — Блоха написала: «Так. Собаку».

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Тези й антитези

☞ **Заручником бути небезпечно — визволителі знищать.**

☞ **Покохали — то терпіть!**

☞ **Поступ — це коли кидаються свіжими яйцями; коли труять чи стріляють — згадка про «старі добрі часи».**

☞ **Письменники — вічні боржники літераторів, які дали їм літери, щоб вони вступили до СПУ.**

☞ **Культурний правитель терористів не «мочить», а миє.**

☞ **Націоналізм, на щастя, — невиліковна хвороба, а от малоросійство націоналісти вилікують.**

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Дочекалися

Правлячий режим Берега Рябкової Кістки поспіхом пакує валізи та готується до найгіршого: до перемоги демократії, законності та торжества справедливості.

Анонімний дзвінок

— Алло, це правоохоронні органи? — Ви повністю під контролем!..

Ніякої логіки

Якщо бандити БРК будуть сидіти у тюрмах, то хто ж тоді сидітиме в нічних клубах, кегельбанах, керівних кріслах?!

Це цікаво

А чи не можна оприлюднити прізвища всіх журналістів, за котрими правоохоронці БРК ніколи не вели ніяких спостережень?

Чудова стабілізація

Щоб ціни, боронь, Боже, не знизилися до колишнього рівня, їх потрібно швиденько стабілізувати.

Кримінальний огляд

Те, що мафії в БРК немає, вам підтвердить будь-який місцевий мафіозі.

Корисна порада

Коли не хочеш мати справ з вождями БРК — називай їх вельмиповажними, чесними, справедливими, законослухняними благодійниками.

Правовий парадокс

Олігархи БРК, які розграбували країну та народ і котрі вже повинні сидіти за гратами, гарантом своєї недоторканності, хоч як це дивно, відкрито називають правоохоронців.

Сумний факт

У приспущених штанях далеко не втечеш.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Тупий. Ще тупіший

Михайло Жванецький, сатирик:

— Я на Україні коли виступаю, звичайно виступаю російською. А виступав би українською, хто б мене зрозумів?

Від чергового:

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

— *Справді, ніхто б не зрозумів! Окрім, звичайно, Миколи Азарова...*

Без задньої думки

Ендрю Робінсон, посол Канади в Україні:

— Друзям інколи варто різко оцінювати те, що діється на задньому дворі їхніх друзів. *(Пан посол мав необережність критично висловитися про передвиборні процеси в Україні, за що був негайно викликаний на «килим» до нашого МЗС. — **Черг.**).*

Від чергового:

— *Е-е, нічого ви не зрозуміли! Друзі, по-нашому, це ті, хто довго й нудно вилизує задній... двір свого патрона...*

Мал. Михайла САЧКА.

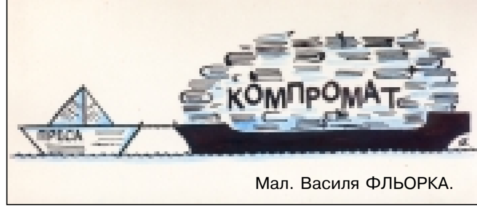
Барометр прикидається шлангом

Гліб Павловський, російський політтехнолог, що працює на одного єдинонеподільного кандидата у Президенти України:

— У вас кожний ходить *(Ідеться про політиків, які турбуються про свій рейтинг. — **Черг.**)* з власним барометром, який йому за невеликі гроші виготовляють на замовлення..

Від чергового:

— *Отакої! До цього я думав, що ваше прізвище — Павловський! Аж ні! Виявляється, воно — Барометр!*

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Воно не кусається

Мал. Михайла САЧКА.

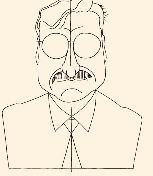
Дмитро Корчинський, кандидат у Президенти України:

— Якби я порізав палець, я б теж казав, що винен антинародний режим...

Від чергового:

— *Покалічення Корчинському не загрожує, бо те місце, з якого він виколупує пальцем свої думки, зубів не має...*

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ з 11 по 17 жовтня

Найкращий час для того, щоб змінити свою думку і скоригувати поточні плани. Хто не виявить гнучкості, той шкодуватиме. Якщо ви наполягатимете на застарілій думці, тоді, ймовірно, на вас буде вчинено тиск. У вас є можливість поступитися і домовитися.

ОВЕН. Можливо, вам доведеться вирушити в дорогу або, навпаки, поїздку відкладуть, через що у вас зміняться плани і ви будете незадоволені. Можуть бути збої під час передачі й отримання інформації або виникнуть проблеми з транспортними засобами. Труднощі можуть виникнути у стосунках із родичами, братами, сестрами або сусідами. Постарайтеся не вдаватися в крайнощі й дивитися філософськи на те, що відбувається.

ТЕЛЕЦЬ. Ви можете напружитися і розв'язати свої фінансові проблеми. Найнеприємніше — це віддати борг або виплатити податки. Але ви відчуєте велике полегшення, якщо зробите це добровільно, а не чекатимете на неприємності. У вас з'явиться можливість щось придбати для будинку, щоб прикрасити його і поліпшити інтер'єр. Хтось із задоволенням займеться оформленням своєї присадибної ділянки.

БЛИЗНЮКИ. У вас можуть загостритися стосунки з дружиною (чоловіком) або партнером по бізнесу. Ваші бажання або фінансові витрати можуть спричинити їхнє роздратування і призвести до сварок. Використовуючи своє красномовство, ви зможете все владнати. На вас чекають цікаві зустрічі та поїздки. Не сидіть удома, разом із дружиною (чоловіком) присвятіть вільний час світським розвагам.

РАК. Якщо ви підете за своїм бажанням сховатися або втекти від проблем, які потрібно було давно розв'язати, то тільки ще більше погіршите і заплутаєте своє становище. Це може негативно вплинути на ваше здоров'я. Якщо ви не будете себе шкодувати, то станете господарем становища. Використайте цей час для вирішення питань, пов'язаних із банками, пошуком фінансової підтримки.

ЛЕВ. Можуть виникнути труднощі у взаєминах з дітьми або коханими, з одного боку, і друзями — з другого. Ваше часте перебування разом із друзями може викликати у них ревнощі. Постарайтеся не доводити свої взаємини до конфлікту. Ви нині у прекрасній формі, справляйте на оточення добре враження. Використайте цей час для створення сприятливого іміджу.

ДІВА. Вам доведеться обговорювати і вирішувати питання, пов'язані і з кар'єрою, і з родиною. Ваша зацікавленість і прагнення досягнути успіхів на роботі потребує більшої свободи від домашніх обов'язків. А це може стати причиною конфлікту між вами і вашою родиною. Вам комфортно буде на самоті. Організуйте на вихідні виїзд на природу для того, щоб максимально відпочити й набратися сил.

ТЕРЕЗИ. Можливо, у вас виникне потреба відмовитися від співпраці з деякими іноземними партнерами або з тими, хто перебуває далеко. Ті, хто планують вирушити в поїздку, можуть зіткнутися з проблемами, через які поїздку буде відкладено. Допомогти розв'язати цю проблему можуть жінки — однодумці, заступники. Нині сприятливий час для відпочинку та відпустки.

СКОРПІОН. Ваше невдоволення може виникнути через розподіл спільних доходів. Ви думатимете, що з вами вчинили несправедливо. Як відреагувати на це, вирішуйте самі, проте майте на увазі, що навіть найменша некоректність у розмові може призвести до конфлікту. На вас очікує істотна матеріальна винагорода або підвищення по службі.

СТРІЛЕЦЬ. Активно обговорюватимуться питання взаємин із партнерами або дружиною (чоловіком). Ви можете несвідомо тиснути на них, і вони щосили чинитимуть опір. Постарайтеся бути м'якшими і делікатнішими. Залучайте іноземних партнерів. З ними у вас складатимуться гармонійні та взаємовигідні контакти.

КОЗЕРІГ. Протягом цього тижня може виникнути потреба перерозподілити службові обов'язки між вами та вашими колегами. Не відмовляйтеся від запропонованих вам повноважень. Особливо, якщо ця діяльність пов'язана з використанням об'єднаних фінансів, кооперативних фондів, пожертвувань. У деяких можуть виникнути приховані інтимні стосунки з особою протилежної статі.

ВОДОЛІЙ. Обговорення з друзями вашого особистого життя може призвести до сварки. Краще не розповідайте всі подробиці, у протилежному разі не ображайтеся на їхні зауваження. У цей період ви дуже привабливі для інших. Приділіть більше часу світським заходам. Використайте це для поліпшення відносин із партнерами та особами протилежної статі.

РИБИ. У вас може з'явитися чергова проблема, пов'язана з вирішенням сімейних майнових питань. Це може стати причиною виникнення конфлікту між вами і батьками. Так само є імовірність тиску з боку керівництва. Не чекайте, поки воно викличе вас на килим. Краще самі станьте ініціатором розмови, і ви зможете порушити питання про поліпшення умов роботи або збільшення оплати праці.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Не встиг у жовтні роздивитись, як сонце зійшло, а воно уже на заході

9 жовтня — Івана Богослова. На Богослова дощ зі снігом — у січні тричі йтиме дощ; сонячно і тепло — червень буде дощовий і холодний. Хто не посіяв до Богослова — не вартий доброго слова.

14 жовтня — Покрова. З Покрови починали справляти вечорниці, котрі тривали до Великодня, і гуляли весілля, які тривали до пилипівських заговин (27.11). Яка погода на Покрову, така буде і зима. Якщо в цей день сніг не покрив землю — не покриє в листопаді і грудні. Покрова накриває траву листям, землю снігом, воду кригою, а дівчат шлюбним вінцем.

Прикмети жовтня

■ Якщо вдень випав перший сніг — він швидко розтане, а вночі — лежатиме довше.

■ Листя кладеться на землю «долілиць» — на врожай.

■ Ворони вмостилися на нижніх гілках дерев — бути негоді й вітрові.

■ Лушпиння на цибулі тонке — зима буде тепла, а грубе та з багатьма «застібками» — холодна.

■ Якщо восени сіренький ранок, то чекай ясного дня.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- (р) Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011188. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

